

Protos. NICODIM MĂNDIȚĂ

ÎNDREPTAR PENTRU SPOVEDANIE

Editura - AGAPIS - 2000

Protosinghel
NICODIM MĂNDIȚĂ

ÎNDREPTAR PENTRU SPOVEDANIE

Se tipărește cu binecuvântarea
Prea Sfințitului CALINIC
Episcop de Argeș și Muscel

Editura - AGAPIS - 2000

Consultant: † *CALINIC* - Episcop de Argeș și Muscel

Redactor responsabil: *Pr. Nicolae Tanase*

Editura AGAPIS

**Str. Mențiunii nr. 7
Cod. poștal 72457
Sector 2 - București
Tel. 01 2410073**

**Tipografia
Concordia S.R.L.
Sos. Pantelimon nr. 266
Sector 2 - București**

I.S.B.N. - 973 - 9434 - 04.-5

Rugăciune înainte de a merge la Sfânta Spovedanie

După ce neam scris toate păcatele făcute, de care vom fi întrebați la vameși le-am învățat, dacă se poate, pe de rost, ne rugăm lui Dumnezeu să ne ajute a face o adevărată spovedanie și apoi roadele vrednice de pocăință, rostind:

Rugăciunile începătoare:

în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

împărate Ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, care pretutindeni ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătătorul de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată necurăția și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Prea Sfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre pentru Numele Tău;

*Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește.
Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în*

pecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care ești în ceruri sfințească-se Numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum: si noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

. Pentru rugăciunile Sfinților Parinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin!

Veniți să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la însuși Hristos, împăratul și Dumnezeu nostru

Trei închinăciuni, apoi îndată:

Ps. 50, Miluiește-ma Dumnezeu... și Simbolul Credinței.

Rugăciunea lui Manase împăratul.

Doamne, atotțitorule, Dumnezeuul părinților noștri, a lui Avraam, a lui Isaac, a lui Iacob, și al seminției celei drepte a lor; Cel ce ai făcut cerul și pământul, cu toată podoaba lor; Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale; Care ai în-cuiat adâncul și L-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoșat și slăvit, înaintea Căruia toate se tem și tremură, din pricina atotputerniciei Tale. Pentru că nimeni nu poate sa stea înaintea strălucirii slavei Tale si nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoși! Însă nemăsurata și neajunsă este și mila făgăduinței Tale, căci Tu ești Domnul cel prea-înalt, bun, îndelung-răbdător și mult-milostiv, căruia îi pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Doamne, după mulțimea bunătății Tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce Ți-au greșit și după mulțimea îndurărilor Tale ai hotărât pocăință păcătoșilor spre mântuire. Așadar, Tu, Doamne, Dumnezeuul celor drepti, n-ai pus pocăință pentru cei drepti: pentru Avraam și Isaac și Iacob care nu Ți-au greșit Ție, ci ai pus pocăință mie păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele și nu sunt vred-

nic a căuta și a privi înălțimea cerului din pricina mulțimii nedreptaților mele. Strâns sunt eu cu multe cătușe de fier, încat nu pot să-mi ridic capul meu și nu am nici loc de odihnă, pentru că te-am mâniat și am făcut rău înaintea Ta; n-am implinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urăciunii și am înmulțit smintelile. Dar acum îmi plec genunimii mele, rugând bunătatea Ta. Am păcătuit, Doamne, am păcătuit și fărădelegile mele eu le cunosc. Însă cer, rugandu-Te: iartă-mă, Doamne, iartă-mă și nu mă pierde în fărădelegile mele și nici nu mă osândi la întuneric, sub pământ, căci Tu ești, Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Arată Ți peste mine bunătatea Ta, mântuindu-mă pe mine nevrednicul, după mare mila Ta. Și te voi preaslăvi în toate zilele vieții mele. Căci pe Tine te slăvesc toate puterile cerești și a Ta este slava în vecii vecilor. Amin!

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să ma mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Miluiește-mă, Doamne, că sunt neputincios; vindecă-mă, Doamne, că s-au desfăcut oasele mele și Sufletul meu sa spăimântat foarte și Tu, Doamne, până când? întoarce-te, Doamne, izbăvește Sufletul meu, mântuiește-mă pentru Mila Ta Că nu este în moarte cel ce Te pomește pe Tine și în iad cine se va mărturisi Ție? Ostenit-am în suspinul meu, spăla-voi în toate nopțile patul meu, cu lacrimile mele voi uda așternutul meu. Tulburātu-s-a de necaz ochiul meu, învechitu-m-am între toți vrăjmașii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele, auzit-a Domnul cererea mea, Domnul a primit rugăciunea mea. Să se rușineze și să se înspăimânteze toți vrăjmașii mei, să se întoarcă și să se rușineze foarte degrabă.

Psalmul 129

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu! Fie urechile Tale luând aminte spre glasul - rugăciunii mele. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. Pentru Nu-

mele Tău, Te-am răbdat, Doamne, așteptat-a Sufletul meu Spre cuvântul Tau, nădăjduit-a Sufletul meu spre Domnul. Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israel spre Domnul. Că ia Domnul este mila și multă mântuire la El și El va izbăvi pe Israel de toate fărădelegile lui.

Rugăciune de umilință către Domnul nostru Iisus Hristos

Păcătuit-am și n-am făcut dreptate înaintea Ta Preabunule Stăpâne, călcat-am poruncile Tale cele mântuitoare și juruințele noastre cele sfințite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez. Numele de creștin îl purtăm noi nevrednicii, iar mâinile noastre s-au făcut nevoitoare spre toată lăcomia. Picioarele grabnice și cu cutezare spre toată alergarea cea rea. Gura, organul sfințelor rugăciuni și al cuvintelor, am făcut-o organ a toată vorba nebunească. Ochii noștri și toate simțirile noastre, peste măsură le-am umplut de păcate și de toată necurăția. De acea, Preabunule Stăpâne, multă iubirea Ta de oameni am întors-o spre mânie, noi nevrednicii. Mulțimea facerilor Tale de bine am prefăcut-o nebu-nește spre chinuri. Însă nu cu iuțimea Ta să ne cerți pe noi, Doamne, Ție Unuia am greșit, dar Ție Unuia ne și închinăm și cu inimă umilită ne rugăm: „Slăbește” lasă, iartă, iubitorule de oameni, Stăpâne. Biruiască mulțimea îndurărilor Tale adunarea cea vicleană a păcatelor noastre. Adâncul bunătăților Tale cel nemăsurat să acopere marea cea amară a răutăților noastre!

Adevărat, Preabunule Iisuse, ne rugăm Ție, dăruiește iertare păcatelor noastre, bună așezare minții, sănătate trupului, pace în zilele noastre, aerului bună liniștire, pământului bună rodire, credinței celei drept maritoare creștere, unire și pace Sfintelor Tale Biserici, surparea eresurilor, stricarea sfaturilor celor necurate și toate lucrurile cele de folos ni le dăruiește după neschimbatele Tale îndurări. Cel ce nu voiești moartea păcătosului, dăruiește nouă timp de pocăință, ca și de chinurile cel veșnice, care vor să fie, să ne mântuim, cu darul și cu iubirea de oameni a Precura-

tului Tău Părinte, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Prea Sfântul, Bunul și de viață Făcătorul Duhul Tău, acum si pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru recunoașterea ticăloșiilor noastre

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel bogat în milă și necuprins în îndurări, Care Singur din fire ești fără de păcat și pentru noi Te-ai făcut om fără de păcat, ascultă în ceasul acesta, această rugăciune dureroasă a mea, că sărac și lipsit sunt eu de fapte bune și inima mea sa tulburat în minei Tu, Doamne preaînalte, împărate al cerului și al pământului lui, știi că toată tinerețea mea am cheltuit-o în păcate si umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul; bucurie dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-ma totdeauna în noroiul poftelor. Întunecându-mi-se gândul din copilărie și până acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea Sfântă; ci cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m-am făcut de răs și de bațjocură dracilor nicidecum în minte venindu-mi că nesuferită este urgia îngrozirii Tale asupra păcătoșilor și gătită fund gheena focului? Din această pricină căzând în deznădăjduire, nicidecum venind în simțire de întoarcere, m-am tăcut pustiu și gol de dragostea cea de la Tine. Că ce fel de păcate n-am făcut? Ce lucru drăcesc n-am lucrat? Ce faptă grozavă și înverșunată n-am săvârșit, cu covârșire și cu sârguință. Minte cu totul mi-am întinat prin cugete trupești; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcate. Toate mădularele ticălosului meu trup le-am pornit a lucra și a sluji la păcate. Cine dar, nu mă va plânge pe mine ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine osânditul? Pentru că eu singur. Stăpâne, am întărâtat mânia Ta, eu singur am ațâțat urgia Ta asupra mea, eu singur am făcut răutate înaintea Ta, întrecând și covârșind pe toți păcătoșii cei din veac, păcătuiind fără de asemănare și fără de iertare. Însă de vreme ce ești multimilostiv, Iubitorule de oameni, și aștepți întoarcerea oamenilor, iată și eu mă arunc pe mine, și cad la înfricoșatul Tău Divan și, ca și cum m-aș

atinge de preacuratele Tale picioare, din adâncul Sufletului strig Ție: Milostivește-te, Doamne, iartă-mă, îndurate, ajută neputinței mele, piecă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea și lacrimile mele să nu le treci cu vederea Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc și rățacit fiind intoarce-mă și întorcându-mă îmbrățișează-mă și mă iarta caci mă rog. Pentru că n-ai pus pocăință dreptilor și n-ai pus iertare celor ce nu greșesc; ci ai pus pocăință asupra mea, a păcătosului, în acelea cu care spre întărătarea Ta am lucrat. Gol și descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut și să văd înălțimea cerului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci, luminează-mi ochii inimii mele și dă-mi umilință spre pocăință și zdrobire de inimă spre îndreptare, ca să merg cu bună nădejde și cu adevărată și deplină adevărire la lumea cea de dincolo, lăudând și binecuvântând totdeauna preasfânt Numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în veci vecilor. Amin.

Rugăciune umilită pentru recunoașterea păcatelor

Doamne mult milostive, Dumnezeu preabune, Sfinte, Care iubești numai binele și urăști tot răul, rogu-te, nu te uita la mulțimea păcatelor mele, ci privește la mine, fiul cel risipitor, la oaia cea rătăcită care îmi recunosc vina mea și vin la Tine, mâhnit cu inima, zdrobit și rușinat cersind iertare. Doamne, fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu este pururea înaintea mea. Sunt greu tulburat, zdruncinat și nemângâiat. N-am liniște, nu am odihnă în Sufletul meu, văzând că m-am pus cu trup și Suflet în slujba diavolului. Cunosc că prin multele și feluritele păcate, pe Tine, Părintele și Dumnezeul meu cel preabun Te-am jignit, mâhnit, amărât și Te-am mâniat foarte mult Păcatele mele apasă cumplit asupra mea, întocmai ca o piatră foarte grea și rău mă mai chinuiesc. Ce voi face? Scula-mă-voi și mă voi duce la Tatăl meu și din adâncul inimii păcătoșite, voi zice, ca și fiul cel rătăcit: „Tată! Am greșit la cer și înaintea Ta...”

Aceasta voiesc să o fac chiar acum. Pentru aceasta cu căință mă rog Ție, iartă-mă pe mine păcătosul.

Doamne eu nu mai cutez să mai vin la Tine în starea aeasta păcătoasă în care mă aflu, dacă nu m-aș fi întărit de cuvintele milostivirii Tale: „Veniți la mine toți cei oște--ți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi... Eu nu voiesc moartea păcătosului, ci doresc să se întoarcă de la calea lui cea rea și să fie viu!” Cuvintele acestea mă încurajează foarte mult a veni înaintea Preotului Duhovnic și a-mi mărturisi păcatele, acestui minunat împuternicit al Tău, care stă văzut în Scaunul Sfintei Spovedanii, în locul Tău, Dumnezeul meu, Care stai nevăzut acolo de față și primești mărturisirea cea adevărată, pe care o facem noi păcătoșii. Rogu-te, Doamne, luminează-mi mîntea, deschide-mi inima și buzele mele, să spun numai adevărul și să-mi mărturisesc toate păcatele mele. Nu mă lăsa, Doamne, ca din vreo frică sau rușine, să ascund vreun păcat și să-l las nemărturisit, ci luminează-mă, Doamne, ajută-mi să-mi reamintesc și să-mi mărturisesc toate păcatele mele, mari și mici, cu toată umilința, zdrobirea inimii și căința, înaintea Preotului Duhovnic și a Ta, cu hotărârea de a le părăsi desăvârșit și a face roade vrednice de pocăință ca astfel să fiu iertat ca și mulțimea Magdalenelor, Samarinenelor, Zaheilor, tâlharilor și a altor păcătoși, pocăiți după dreptarul dreptei-credințe creștinești, care acum se veselesc în Raiul desfătărilor, îndulcindu-se pururea de nemărginita frumusețe a Feței Dumnezeirii Tale. Astăzi vreau a face o mărturisire cât mai amănunțită, și mai bună, mai desăvârșită, așa ca și când ar fi cea din ceasul despărțirii Sufletului meu de trup. Ajută-mi, Doamne, ca să fac acesta adevărată mărturisire, pentru că eu nu cunosc, ci numai Tu singur, dacă voi mai avea vreme și prilej să mă maj mărturisesc vreodată, ori cu acesta mărturisire voi merge înaintea Ta, Preadrepte Judecătorule.

Doamne Dumnezeule, astăzi doresc din toată inima a mă întoarce la Tine, a mă curăți de toate păcatele, Părintele

meu Cel preabun, pe Care Te am jignit și mâhnit, și a mă mântui de tot păcatul. Puterile mele cele slabe încă nu sunt in stare a mă ajuta pentru a face aceasta. Deci, rogu-mă Ție, Dumnezeule, Părintele milostivirilor, ajută-mă a face și a desavârși această curățire de păcate. Rogu-te, Doamne, fie Ți milă de mine și iartă-mă. Doamne, Iisuse Hristoase, Mântuitorul și Dumnezeul meu, Tu ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Ajută-mi, Doamne, Care ai venit să chemi, nu pe cei drepti ci, pe cei păcătoși, la pocăință, cheamă-mă și pe mine păcătosul. Ajută-mă a alerga la Tine, Izvorul vieții și Luina lumii, Care luminezi tuturor Primește-mă pe mine păcătosul. Ajută-mă a alerga la Tine, la milostivul Scaun judecății Tale de aici de pe pământ, la Sfânta Spovedanie. Pentru minunata Ta întrupare, activitate Mesianică, Patimă, Crucificare și moarte pe Cruce, pentru mântuirea noastră și pentru preamărita Ta înviere, rogu-te pe Tine, Care ai iertat pe vrăjmașii Tăi răstignitori, iartă-mi și mie toate păcatele mele!

Dumnezeule, Duhule Sfinte, mângâietorul, Vistierul bună-tăților, înzestrătorule al nostru, cu toate bogatele Tale Daruri și Dăătorule de viață, vino și la mine păcătosul, curățește-mă cu Darurile Tale cele bogate, întărește-mă în tot binele și ajută-mă să mă mântuiesc și să redobândesc fericirea. În împărăția Ta cea Cerească, începând de aici de pe pământ

Dumnezeule cel Preamărit în Sfânta Treime, cea de o Ființă și nedespărțită, Părinte, Fiule și Duhule Sfinte, ajută-mă sa mă curățesc de toate păcatele la Scaunul Judecătoresc și milostivnic al Sfintei Spovedanii, de aici de pe pământ și să-ți slujesc Ție totdeauna cu trup și Suflet, că Ție se cuvine, Doamne, toată Slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ÎNDRUMĂRI LĂMURITOARE PENTRU FOLOSIREA ÎNDREPTARULUI DE SPOVEDANIE

Când mergem la spovedanie trebuie să ne străduim să nu împovăram pe Preotul Duhovnic, prin scrierea pe larg păcatelor noastre, pe care le găsim consemnate în acest îndreptar, așa cum sunt ele prezentate aici. Noi am alcătuit acest îndreptar, pentru a ajuta pe fiecare credincios, să-și cunoască păcatele cu care sa făcut vinovat, în anumite momente ale vieții. Întru cât păcatele au multe fețe și multe ramificații, am fost nevoit să însoțesc întrebările cu multe explicații, de multe ori foarte pe larg, dar, care nu se cade să le mai notăm pe hârtie, decât numai păcatele singure. Dacă duhovnicul ne cere unele explicații, pentru a face o cumpănire dreaptă între vinovație și canonul ce trebuie să-l prescrie, atunci i le vom oferi direct, la momentul cerut, fără să le mai scriem pe hârtie. Duhovnicul are o foarte mare experiență în această privință și el ascultând cu atenție spovedania, nu are nevoie de explicații exagerat de amănunțite, pentru a-l înțelege pe penitent, căci acestea îi împovărează în mod inutil, sau chiar păgubitor, atât memoria cât și programul său de activitate, mai ales în posturi.

Pentru aceasta noi sfătuim părintește pe cei ce vor procura acest îndreptar de spovedanie, să-l folosească cu înțelepciune. El este conceput numai să-l ajute pe om în a-și cunoaște și chiar recunoaște păcatele, iar nu pentru a fi transcris în mare parte pe hârtie, și să se prezinte cineva în fața Preotului, pentru ai pune la încercare și ultima picătură de răbdare și înțelegere, prin citirea celor scrise. La spovedanie nu este iertat a ascunde vreun păcat, dar nici nu trebuie să cădem în cealaltă latură, încât să răpim în mod nejustificat, timpul atât de prețios și necesar, al Preotului Duhovnic, prin spunerea păcatelor pe larg, adică însoțite de explicații amănunțite, a modului în care am săvârșit păcatul. Având în vedere faptul, că mulți credincioși vor merge cu pregătiri de spovedanie făcute după acest

îndreptar, la Preoții de parohie, care sunt foarte solicitați, având timpul drămuț, pentru a le veni în ajutor și a evitat unele nemulțumiri ce pot să apară, cu ajutorul lui Dumnezeu am alcătuit un rezumat al îndreptarului pentru spovedanie, care să îndrume pe cel ce dorește să se spovedească, cum să-și noteze cât mai concis păcatele pe hârtie, ca să nu-l rețină prea multă timp pe Preot în Scaunul Spovedaniei.

Astfel, oricine vrea să se pregătească de spovedanie, trebuie, să aibă în fața întotdeauna îndreptarul de Spovedanie cu păcatele scrise pe larg, și pe care le-am numerotat de la 1 la 464. El începe să citească și să urmărească ce păcate a făcut și în momentul în care a ajuns la un păcat pe care consideră că l-a făcut, atunci merge la acest rezumat și vede cum trebuie să-l noteze pe hârtie. După ce l-a notat conștient cu citirea în îndreptarul cu întrebările pe larg, până va găsi un alt păcat pe care trebuie să-l noteze, și procedează cum am arătat mai sus. Pentru a fi cât mai bine înțeleși, în rândurile ce urmează vom da unele explicații mai amănunțite.

Acest rezumat ajută mult pe cei ce vor a se pregăti de spovedanie, dar trebuie ținut cont că sunt unele întrebări care trebuie a se scrie fără să mai fie nevoie de prescurtare, însă majoritatea întrebărilor, nu se pot nota așa cum sunt ele scrise, fiind însoțite de niște explicații ajutătoare. Și ca să se înțeleagă mai bine ceea ce vrem noi să spunem aici, aducem la mijloc niște numere ale unor păcate, de exemplu: 82-86 și 90-94, acestea le putem scrie prescurtat: "Am crezut în superstiții" pentru că toate acestea sunt credințe deșarte băbești sau mai bine zis, păgânești. La fel și numerele 125 și 126 putem să le scriem prescurtat: „am lucrat în zilele oprite”. La fel și numerele 237; 238 și 239 putem să le scriem prescurtat: „am păcătuit cu soția mea în zile oprite” la fel și numerele 50; 51; 52; 53 și 54 se pot scrie prescurtat: „am profanat Semnul Sfintei Cruci”. Fie că am înjurat de Semnul Crucii, fie că l-am făcut strâmb pe fața mea, fie că l-am călcat cu picioarele sau am țesut forma Crucii pe covoare, sau pe așternuturi, sau în pietre de pavaj,

tot profanare se înțelege. Tot la fel și numerele 358-368 se pot scrie prescurtat: „am zavistuit pe alții”, căci, ori de am dușmanit pe cineva, sau că ne-a părut rău de binele altuia, sau ne-a părut bine când a murit cineva, sau de am dorit paguba cuiva, sau de am dat sfaturi rele altora să facă așa, sau de am laudat pe cei ce au făcut rău altora, sau de n-am iertat pe cei ce ne-au cerut iertare, sau de suntem dușmănoși și iubim acestea, și altele de acest fel, tot păcatului zavistiei aparțin.

La fel și numerele 443; 444 și 445, putem să le scriem prescurtat: „m-am făcut părtaș la păcate străine”. Tot la fel și numerele 446-454 putem să le scriem prescurtat: „am greșit față de mila trupeză și sufletească”. Și așa după acest rezumat se poate scrie mai prescurtat fiecare păcat, sau mai multe păcate, grupate într-un singur răspuns, așa cum v-m arătat mai sus. Îndreptarul pe larg are la fiecare păcat sau grup de păcate, un număr de ordine, care începe de la 1 și se termină cu 464. La rezumatul îndreptarului pentru spovedanie, am pus în paranteză la sfârșitul fiecărei întrebări niște cifre, care sunt numerele întrebărilor din îndreptarul pe larg, care au fost prescurtate în forma respectivă. Este mai greu la început, dar după ce ne obișnuim puțin, ne va veni foarte ușor, și vom avea multă mulțumire sufletească.

La scaunul Sfintei Spovedanii

După ce ne-am socotit, cunoscut și însemnat bine toate păcatele și ne-am rugat lui Dumnezeu, apoi mergem la Duhovnic, cu umilință, cu frică și cu evlavie adâncă, așa, ca și cum ne-am duce în fața judecății lui Dumnezeu, știind că Scaunul Sfânt al Spovedaniei, e Scaunul milostivnic al judecății lui Dumnezeu aici pe pământ, unde ne curățim de păcate și ne înaripăm pentru zborul la cer, în împărăția lui Dumnezeiască, îngenunchem cu smerenie și zicem: „Bindecuvintează-ma, Părinte-Duhovnic, ca să-mi pot mărturisi toate păcatele!” Apoi continuăm așa:

ÎNDREPTAR PENTRU SPOVEDANIE

PĂCATE ÎMPOTRIVA SFÂNTULUI DUH

1. Am păcătuit cu încredere prea mare și nesocotită în Dumnezeu, zicând că El e milostiv și mă va ierta și pentru aceea pot păcătui mereu.
2. Mi-am pus în minte ca să păcătuiesc cât voi putea fără a mă înfrâna, zicând că am să mă pocăiesc la anul, la bătrânețe, pe patul de moarte.
3. Am zis: dacă va vrea Dumnezeu mă va mântui; iar de n-o vrea, voi pieri.
4. M-am deznădăjduit de mila lui Dumnezeu, zicând ca pot păcătui înainte, că tot nu mă mai iartă Dumnezeu și tot în iad voi merge.
5. Ani stat împotriva adevărului învederat, arătat și dovedit.
6. Am întristat stins și alungat pe Duhul Sfânt
7. Mi-am împietrit inima neprimind și nepăzind cuvântul lui Dumnezeu.
8. Scripturile Dumnezeiești le-am socotit mincinoase.
9. Am fost semeț și am purtat grijă a păcătui.
10. Am hulit faptele bune ale aproapelui. Am zavistuit pe aproapele totdeauna pentru Darul pe care i l-a dat Dumnezeu.
11. Din răutate n-am dat învățătură despre articolele credinței, celor neștiutori.
12. N-am vrut și nu vreau să aud vorbindu-se despre Dumnezeu, credință, religie.
13. Am zis că Dumnezeu e o născocire a preoților, dar El nu există în realitate... că omul n-are suflet.
14. Am zis că nu este Dumnezeu, nici suflet, nici îngeri, nici draci, nici altă viață viitoare, pentru că nu am văzut, susținând că eu cred numai în ceea ce văd.
15. M-am împotrivit învățăturilor preoților și ale Bisericii, zicând că după moarte nu mai este judecată, răsplătirea faptelor, rai și iad... că odată cu moartea noastră toate mor pentru noi.

16. Am zis că Dumnezeu ne-a dat uitării, nu se mai ocupă de noi.

17. Am crezut și susținut la calendar mai mult decât la Dumnezeu și la învățătura Sf. Biserici Ortodoxe.

18. Am crezut în spiritism, m-am dus la cei ce grăiesc cu morții. M-am încrezut în felurite vedenii.

19. M-am lepădat de unica dreaptă-credință Ortodoxă.

20. M-am despărțit de unica Biserică a Domnului Hristos, dezertând la alte credințe schismatice, eretice, rătăcirii sectare... evrei, turci...

21. Am luptat împreună cu potrivnicii ortodoxiei la discreditarea și distrugerea preoților zeloși și a învățăturilor Divine și a Bisericii lui Dumnezeu.

22. M-am lepădat de dreapta credință ortodoxă creștinească și am dezertat la alte credințe eretice și rătăcirii sectare.

23. Mi am pus în minte să mă omor. M-am hotărât odată, ba și de mai multe ori a împlini acest păcat cumplit

PĂCATE STRIGĂTOARE LA CER

24. Am ucis pe altul cu voia mea.

25. Am făcut sodomie, bărbat cu bărbat, femeie cu femeie, eu cu altul și altul cu mine.

26. Am preacurvit peste fire cu soția mea și cu alte femei (cu soțul meu și cu alți bărbați), primejduindu-mă vremelnice și veșnic?

27. Am asuprit pe cei săraci, pe văduve, pe orfani și pe cei neputincioși. Am oprit plata slugilor, lucrătorilor.

28. Am defăimat, batjocorit și vorbit de rău pe părinții mei.

29. M-am arătat nemulțumitor față de ei. I-am bătut

30. Am defăimat pe Preoții Bisericii neținând seama de învățăturile lor date spre folosul meu și spre cel obștesc, după porunca lui Dumnezeu.

PĂCATE ÎMPOTRIVA CELOR ZECE PORUNCI

Porunca a I-a.

31. Am avut îndoială în privința credinței întru Unul Dumnezeu Prea Sfânt: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Treimea cea de o ființă și nedespărțiți.

32. Am și acum îndoială în privința acestei credințe.

33. Nu cred cu destulă tărie într-un Sf. Botez care se face spre iertarea păcatelor strămoșești și proprii.

34. M-am îndoit uneori asupra credinței întruna Sf. Sobornicească și Apostolească Biserică Ortodoxă, în învățăturile, dogmele și în cele șapte Taine Sfinte ale ei: Botezul, Mir-ungerea, Pocăința, împărtășania, Preoția, Nunta, Maslul.

35. N-am iubit pe Dumnezeu mai presus de orice din lumea aceasta.

36. Am căutat să plac mai întâi oamenilor și apoi lui Dumnezeu.

37. Am purtat numele creștinesc spre osândire vremelnică și veșnică.

38. M-am abătut de la unica dreaptă-credință. M-am despărțit de unica Sf. Biserică a Domnului Hristos, de Sf. Biserică Ortodoxă, dezertând la alte credințe: schismatice, eretice și la rătăcirii sectare.

39. M-am unit cu schismaticii, ereticii și sectarii.

40. Am cercetat capistile (adunările) ior. Am ascultat învățăturile lor. Am cântat cântecele lor. Am citit cărțile lor eretice și sectare.

41. Am primit pe schismaticii, ereticii și rătăciții sectari în casa mea. Am ascultat minciuno-învățăturile lor și le-am primit în inima mea zicând că vorbesc bine din Scripturi. M-am rugat cu ei. Am prăznuit cu ei: Am primit daruri de la ei.

42. Am părținit ereticilor și sectarilor, zicând că legea lor e bună și că credința, viața lor, ar fi și ea bună, ba și mai bună decât a noastră, înjosind astfel

credința noastră sfântă și căzând sub afurisenie și sub anatema.

43. Am îndoială în unele părți ale dreptei și a de făratei credinței noastre ortodoxe.

44. Am primit binecuvântare de la eretici. Am avut legături cu ei. M-am căsătorit cu eretic sau cu eretică.

45. Am citit cărți schismatice, eretice și sectare, atee... păgubitoare de suflet, care contrazic, atacă și batjocoresc religia, Sf. Biserică Ortodoxă, cultul ei și pe sfinții ei Slujitori.

46. Am făcut glume răutăcioase și am vorbit măs-căriciuni la adresa Ortodoxiei și a Clerului.

47. Am defăimat pe orbi, șchiopi, ologi, ciungi.

48. Am grăit glume cu cuvintele Dumnezeieștilor Scripturi.

49. Am privit la diferite privesți păcătoase, jocuri, râsuri etc.

50. M-am rușinat a mă ruga lui Dumnezeu. M-am rușinat a-mi face drept, semnul Sf. Cruci pe fața mea, am batjocorit semnul Sf. Cruci prin mătănaiele și prin schimonosirea ei.

51. Am făcut semnul Sf. Cruci în felurite forme în: cusături, broderii, alesături, așternuturi, covoare... pe care le-am așezat pe jos: în casă, în Biserică, și-n alte locuri, unde s-a profanat Semnul biruinței noastre, prin șederea pe el și prin călcarea cu picioarele.

52. Am făcut semnul Sf. Cruci în pietre de pavaje, mozaicuri, etc. și l-am pus pe jos, pe trotuare, prin case, Biserici, școli, localuri publice, etc, unde sa profanat prin călcarea cu picioarele.

53. Am făcut semnul Sf. Cruci pe fața pământului. Și pe cel făcut de alții nu l-am șters.

54. Mi-am făcut semnul Sf. Cruci cu capul acoperit când am trecut pe lângă Sf. Biserică — unde e de față întotdeauna Trupul Domnului în Sf. împărtășanie — și pe lângă Sf. Cruce care ne reamintește de răstigh-

nirea Domnului nostru Iisus Hristos.

55. Nu m-am rugat lui Dumnezeu cu credință, ci numai de formă, de obicei... cu ochii închiși ca sectarii.

56. M-am gândit adeseori în timpul rugăciunii lucruri lumești, oameni, vite, gospodărie, vrăjmășii, treburi, deșertăciuni.

57. Nu m-am rugat întotdeauna cu fata îndreptată către răsărit - după rânduiala Sf. Biserici Ortodoxe; ci adeseori și către apus, miazănoapte, miazăzi, ca unii păgâni, evrei, papistași, eretici și sectari.

58. M-am rugat cu fața îndreptată către apus, miazăzi și miazănoapte, ca unii păgâni, papistași, eretici și sectari. ,

59. Am zis că toate religiile sunt bune.

60. Am dus daruri și bani la altarele ereticilor.

61. Am apărut, ajutat și încurajat pe ereticii sectari, ascultând și urmând la capiștile lor.

62. Mi-am părăsit credința ortodoxă și m-am dus la erezii și la eretici, dându-le astfel mare curaj a huli Sfânta Biserică Ortodoxă universală a Domnului nostru Iisus Hristos.

Porunca a II-a.

63. Am slujit mai mult decât lui Dumnezeu făpturilor Lui: părinților, copiilor, fraților, surorilor, soției, rudelor, vecinilor, prietenilor, banilor, averii, luxului, prăznuirilor drăcești cu jocuri, cântece curvești ș.a.

64. Am călcat poruncile lui Dumnezeu slujind poftelor păcătoase ale trupului, lumii și diavolului.

65. M-am lăsat amăgit spre păcate de rușinea oamenilor și pentru bunuri pieritoare și păcătoase plăceri trupești.

66. Am slujit feluritelor găтели și împodobiri deșarte, lumești, ucigătoare de suflete.

67. Am slujit idolilor: adică pântecelui, mândriei, necurăției, curviei, preacurviei, mâniei, zgârceniei, zavistiei, lenevirii, clevetirii, râsului, petrecerilor și

ospețelor drăcești cu jocuri, cântece curvești și altor păcate idolatre de felul lor, cu voia și le-am jertfit din agonisita mea.

68. M-am înfierbântat a mă pune în slujba feluritelor păcate.

69. Am smintit pe alții. I-am ocărât... zicându-le că de ce sunt așa de blânzi, de ce se lasă batjocoriti, de ce cercetează regulat Biserica, de ce sunt rugători de Dumnezeu.

70. Am răs de cei ce se rețineau de la prăznuiri drăcești cu jocuri, cântece curvești, vorbe putrede, glume, fumat, băuturi spirtoase... de cei ce se spovedeau și se împărțeau cu Sf. Taine, creștinește.

71. Am oprit pe alții de la fapte bune.

72. Am gândit și crezut că-i bine: a pune așternuturi cu cruci pe jos, pe paturi, pe scaune... a pune podoabe idolești (bijuterii), pe fața Sf. Icoane ale Maicii Domnului; a retrograda pe Maica Domnului cu rostirea cuvântului de „mireasă” în loc de „Maică pururea Fecioară”, a sta pe soleea Altarului; a strica aspectul Sf. Altar, în a dormita, vorbi, râde... la rugăciune, acasă și în Sf. Biserică.

73. Am avut și am îndoială, după învățăturile ereticilor și sectarilor, asupra sfințeniei Sf. Biserici, a Sf. Icoane, a Sf. Cruci și le-am hilit după sataniceasca socoteală a ereticilor și sectarilor, zicând că ele sunt idoli.

74. în loc de a tămâia casa cu tămâie și smirnă după rânduiala creștinească spre slava lui Dumnezeu, eu le-am afumat cu fum de tutun spre bucuria diavolilor.

75. în loc de rugăciune și Sf. Cruce: dimineața, la amiază, seara, de șapte ori în zi... mi-am făcut țigară?... Când am stat la masă, în timpul mesei și la ridicarea de la masă, am făcut și aprins țigara, pipa, luleaua... am fumat bucurând pe diavolul și mâniind pe Dumnezeu, în loc de a-I mulțumi pentru mâncare, băutura și multele bunătăți ce mi le-a dat?

76. Am întrebuițat stupefiante: opiu, cocaină, hașiș, marijuana... distrugându-mi sănătatea și viața? La scularea din somn și în alte vremi, am făcut țigara dreaptă... și Sf. Cruce strâmbă? Am afumat casa cu tutun, pufăind înaintea Sf. Icoane, care sunt în casa mea o parte din catapeteasma Bisericii, în care locuiește Dumnezeu, de sute și mii de ori mai mult, decât am tămâiat cu tămâie sau cu smirnă sfințită de Preotul Bisericii. Am servit păcatul fumatului, cumpărând țigări, dând foc ori chibrit, fumătorilor la aprinderea țigărilor, prin cultivarea tutunului, pregătirea lui în fabrici, prin darea de bani pentru cumpărarea tutunului și altele, facându-mă părtaș acestui păcat.

77. Mi-am lepădat prin radere, podoaba bărbătească, (barba și mustățile), aruncându-le la gunoi ca să apar mai tânăr, după voia veacului acestuia.

78. M-am pudrat, m-am parfumat, m-am spălat cu săpunuri parfumate ca să fiu atrăgătoare trupește.

79. M-am mascat, dându-mi altă față străină și m-am făcut din bărbat femeie, din femeie bărbat, capră, urs, strigoi, brezaie și în alte chipuri urâcioase înaintea lui Dumnezeu și plăcute diavolilor, după chipul idoli lor egipteni, asiatici... cu cap de animale, de fiare sălbatice, de jivini, de târătoare și de oameni, căzând astfel sub groaznic blestem, afurisenie și anatema a Dumnezeieștilor Scripturi și a Bisericii lui Dumnezeu.

80. M-am dus la descântători, vrăjitori, fermecători.

81. Am descântat, ghicit, vrăjit, am făcut farmece.

82. Am citit și am ținut în casă cărți de samca, de descânțete, de vrăji, de farmece și de dezlegarea farmecelor, de explicarea viselor, a semnelor, a zodiilor. Am crezut în strigoi, vârcolaci, descânțete, vrăji, farmece și în ghicitorii cu pascalia, cu planeta, cu zodia, cu Psaltirea, cu cărțile de joc, cu ghioc, bobi și cafea, cu ceară, cositor și plumb topite și turnate în apă, în ghicitorii în palmă, după glasul cucului, cucuvelei,

dobitoacelor și în mișcările lor, în ghicirea cu morții (spiritism) și în alte credințe superstițioase drăcești.

83. Am crezut și am spus și altora că-mi va merge rău de-mi iese înainte un Preot, și de-mi iese cineva cu gol și altele ca acestea.

84. Am purtat baie ca să mi se lege junghiul, am purtat roșu ca să nu mă deochi și țiduli. Am uns toate cu usturoi la Sf. Andrei. Am purtat pelin la Rusalii, cărți de samca (în Bucovina cărticică). Mi-am căutat norocul în ghicirea cu papagal și zodii ca să văd și ziua în care m-am născut de este bună, ori rea.

85. Am mers la cei care leagă bărbatul sau femeia ca să nu se împreune (și fac pe ursită).

86. Când am avut vreo boală, eu sau femeia mea, copiii, părinții, prietenii, vita mea, când am avut vreo pagubă, când mi s-a furat ceva, am părăsit ajutorul lui Dumnezeu și Sf. Biserica Lui și am alergat la ajutorul drăcesc cu ghicituri, descânțete, farmece și vrăji, căzând astfel sub afurisenie.

87. Am dat sfaturi viclene și rele altora, ca să alerge la ghicitori, fermecători, vrăjitori și descântători și la alte răutăți, i-am îndemnat spre paguba și ocară for și a numelui creștinesc, păgubindu-mi astfel mult și sufletul meu.

88. Am purtat cercei (buton) în urechi, brățări la mâini, mărgele, hurmuz, salbă și zgardă la grumaz.

89. M-am împărtășit fardată, împodobită după moda seminudului (aproape despuiată), asemenea idoliilor, având buzele vopsite cu ruj, căzând în păcatul furilor de cele Sfinte și al profanării Dumnezeieștii împărtășanii. Am alergat în căile pierzării și mi-am petrecut anticreștinește viața pe pământ.

90. Am purtat inele în degete în afară de ziua în care m-am cununat.

91. Am făcut focuri și am trecut peste ele la priveghiurile morților etc.

92. Mi-am făcut alunele pe față. Am purtat cămăși împodobite cu flori, mărgele, pui etc.

93. Am avut credința deșartă și păgânească a nu-diștilor că suflatul după ce iese din om trece într-un porc, cal, măgar, câine, ploșnița etc.

94. Am chiuit în buți, poloboace, linuri, vase mari, ca idolatrii. Am avut și am multe superstiții.

Porunca a III-a

95. Mi-am pus în gând să jur strâmb cu voia mea și Iară de voie. Am jurat strâmb la judecată și afară ele judecată, cu voie și fără voie.

96. Am jurat drept la judecată fără să fi fost silit, ori silită. M-am îmbiat (oferit) adeseori să jur.

97. Am obiceiul rău de a zice „zău”, „zău lui Dumnezeu”, „știe Dumnezeu” etc., și a chema fără nici un rost la toate nimicurile numele lui Dumnezeu și a Sfinților Lui. Am zis „Dumnezeu știe”, și altele asemenea, fără să fie vorba de nici un lucru folositor trupește.

98. M-am dat dracului pe mine, pe soție, pe părinți, pe copii, pe oameni, pe dobitoace, lucruri și alte zidiri ale lui Dumnezeu.

99. M-am blestemat cu jurământ și fără de jurământ

100. M-am jurat a răsplăti răul făcut de alții cu rău.

101. Am împlinit jurămintele cele rele și nelegiuite pe care le-am făcut cândva în mânie sau în lipsa judecății sănătoase.,

102. În loc de a mă împăca cu aproapele meu, l-am tras la judecată și jurământ.

103. Am judecat pe aproapele meu fără socoteală, cu nedreptate... cu asprime... fără a mă gândi la judecata lui Dumnezeu.

104. Am gândit, vorbit, susținut că: creștinii, cei sfințiți (monahii, Preoții), pot să jure oricând.

105. Am făgăduit cuiva ceva cu jurământ, gândind în aceeași vreme să nu împlinesc făgăduința.

106. Am suduit de cele sfinte... singur și în fața

copiilor și a oamenilor mari, aducându-le sminteală și învățându-i astfel la acestea și la alte felurite răutăți satanicești, ba și la alte nelegiuiri.

107. Am vorbit cu dispreț despre una Sobornicească și Apostolească Biserică, spirituală și materială.

108. Am hulit rânduielele, slujbele, învățăturile, cântările și altele din cele sfinte ale ei.

109. N-am împlinit făgăduința dată potrivit învățăturilor Duhovnicești, la Sf. Botez și la primirea altei dregătorii Duhovnicești sau obștești.

110. Am făcut făgăduințe bune înaintea lui Dumnezeu în vreo strâmtorare, la vreo cumpănă grea ori atunci când am fost mai aproape de Dumnezeu și pe urmă le-am călcat.

111. N-am lucrat din răspuțeri a păzi poruncile Dumnezeiești, ci am luptat pentru a le disprețui, huli și călca în picioare.

112. M-am împărțășit cu nevrednicie cu Prea Sfântul Trup și Sânge al Domnului Iisus Hristos.

113. După Sf. Spovedanie și Sf. împărțășire, m-am întors cu știință și voință la păcate făcându-mă astfel, fur de cele sfinte.

114. Am scuipat în cele trei zile după ce m-am împărțășit... în ziua în care am luat: Agheasmă Mare, Părțile, Anaforă, Agheasmă Mică... Am luat Agheasmă Mare, Părțile, Anaforă, fără pregătire, învrăjbit, certat, întinat... Am scos Părțile contra vrăjmașilor... le-am pus pe foc... dat pe apă... cu meniri satanice.

115. Am crezut rău că cei care se împărțășesc mor, și de aceea nu-i bine să se împărțășească cineva, ca să nu moară.

116. Am silit, am amăgit și corupt pe cineva cu bani, cu îngrozire și cu minciuni ca să jure strâmb.

117. Am întrebuițat numele lui Dumnezeu la descântece, vrăji, ghicitorii și la alte slujiri drăcești, să înșel pe cei mai simpli.

118. Am săvârșit păcatul ieroseliei.

119. Am chemat numele lui Dumnezeu să-mi ajute a păcătui și a mă abate de la adevărata credință și viețuire creștinească și pentru a dezerta din unica Sf. Biserică Ortodoxă, universală a Domnului Iisus Hristos, la schismatici,eretici și rătăciri sectare. Am cârtit împotriva lui Dumnezeu la vreo scârbă.

120. Am cerut în rugăciuni, de la Dumnezeu, ce nu se cădea, ce era vătămător.

121. Am făgăduit să dau slujbe, bani, veșminte, obiecte bisericești, case, pământ etc. la Sf. Biserică, la Sf. Mănăstiri și Schituri; să îmbrac, să ajut pe calugări, apoi pe săraci și pe neputincioși. Și n-am dat nimic, călcându-mi astfel această făgăduință.

122. Am zis că copiii în zadar se botează când sunt mici, că n-au nici un fel de păcate.

123. M-am jurat zicând: să orbesc, să mor, să n-am parte de copiii mei și altele. Mi-am cerut moartea în necazuri.

124. Am necinstit numele lui Dumnezeu în felurile Chipuri.

Punca a IV-a

125. Am lucrat în Duminici și Sărbători, la mine și la alții. Am fost la vânătoare în acele zile sfinte.

126. Am făcut claci în Duminici și Sărbători. M-am dus la alții să lucrez la clăcile făcute în Duminici și Sărbători. Am făcut claci cu lăutari, povestiri netreb-nice, vorbe scârnave, fapte nelegiuite, prăznuiri drăcești cu jocuri, cu cântări curvești, beții, sfezi, sudalme ș.a.

127. Mi-am ales în Biserică locul cel mai de frunte.

128. Ca femeie ori fată mare, am trecut din pro-naos în naosul Sf. Biserici și am stat printre bărbați și înaintea lor.

129. N-am adus daruri la Sf. Biserică după datoria noastră creștinească.

130. Am ascultat fără evlavie Sfintele Laude

Dumnezeiești, Sf. Scripturi, predicile, cazaniile, Sf. Slujbă și Dumnezeieștile Liturghii.

131. N-am cercetat regulat Sf. Biserică în Duminici și Sărbători, zicând că mă pot ruga și acasă.

132. Am venit prea târziu la Sfânta Biserică. Am iesit mai înainte de săvârșirea Sfintei Liturghii, ase-mănându-mă lui Iuda Iscarioteanul, care înaintea celorlalți Apostoli a plecat de la Sf. Cină.

133. N-am sfințit zilele sfinte ale Duminicilor și Sărbătorilor cu faptele milei trupești și sufletești.

134. N-am citit și n-am ascultat cuvintele Duminicilor zieiști din Sfânta Scriptură și din Sfânta Tradiție, în Duminici și Sărbători.

135. M-am adunat cu călcătorii Legilor Dumneze-ieiști și am hulit împreună cu ei cele sfinte. Am defăi-mat și clevetit pe slujitorii Dumnezeieștilor Altare și pe, aproapele meu.

136. M-am dus la Sf. Biserică împodobit, ferche-zuit, cu părul făcut cărări, breton, bucle, ras, pudrat, înzorzonat cu podoabe de lux, trufindu-mă cu ace-ste deșertăciuni satanicești.

137. Am cugetat cele rele și am vorbit în Sf. Bise-rică, m-am uitat și înapoi aducând cu aceasta smin-teală celorlalți rugători de Dumnezeu. Am povestit în Sf. Biserică deșertăciuni lumești.

138. Am oprit copiii, slugile, rudeniile, prietena și pe alții de la Sf. Liturghie, de la rugăciuni și de la ascultarea Dumnezeieștilor învățături.

139. Am îndemnat pe alții a părăsi unica Sfântă Biserică Ortodoxă creștinească și a se duce la schis-matici (uniați cu papa), la papistași, laeretici, la ca-lendarisți și prin capiștile rătăciților sectari.

140. Am postit Sămbăta și Duminica.

1 4 1 . Am făcut Sămbăta și Duminica plecări de genunchi (metanii mari).

142. N-am făcut metanii în zilele când trebuia.

143. Am nesocotit facerea sfintelor rugăciuni

144. N-am lăudat pe Dumnezeu de șapte ori în zi după datorie.

145. Când n-am putut lua parte la slujba Sf. Liturghii, stând acasă, ori cu vitele la păscut, nu m-am rugat lui Dumnezeu în timpul Dumnezeieștilor Slujbe.

146. Ca femeie am intrat în Sf. Biserică când am avut curgerea de sânge lunară. Când mi-a venit aceea acolo, n-am ieșit afară repede.

147. Ca bărbat am intrat în Sf. Bisericii când am avut scurgere, nespălat, neprimenit.

148. Am hulit Biserica lui Dumnezeu, și am oprit pe alții de a merge pentru a se ruga într-însa.

149. N-am cercetat regulat Sf. Biserică în zilele Sfinte zicând că mă pot ruga și acasă.

150. Am crezut și viețuit anticreștinește, încât s-a hulit Numele lui Dumnezeu între eterodocși, prin mine.

151. Am stat la masă și m-am sculat de la masă iară Rugăciune, și iară blagoslovenie.

152. Stând la masă, în timpul mâncării am mâncat cu lăcomie și iară de rânduială, am vorbit orice, am râs și alte neorânduieli am făcut.

153. Am zis ca și adventiștii fac bine când serbează sâmbăta în locul Duminicii.

154. Am nesocotit hotărârea Sf. Sinod cu îndreptarea calendarului și am lucrat vrăjmașește cu gândul, cu cuvântul și cu fapta pentru a învrăjbi și pe alții spre neascultare și să lupte împotriva acestei hotărâri a Sf. Biserici, provocând multe crime spirituale și trupești prin susținerea aceea nebunatică.

155. Am ascultat învățătura calendariştilor zicând că Sf. Biserică este spurcată și că Preoții s-au papistășit și nu mai au Dar. Am botezat și cununați încă odată pe cei botezați și cununați de Preoții ce țin porunca Sf. Sinod privitoare la îndreptarea calendarului.

156. M-am fațărnicit că cred, Viețuiesc, după Dum-

nezeu, dar în realitate eram contra Ortodoxiei.

Porunca a V-a

157. Ca părinți de copii, n-am iubit, nici am îngrijit deopotrivă de fiii noștri.

158. Am împiedicat pe fiii mei de a merge la călugărie, și după ce s-au dus, le-am oprit partea de moștenire.

159. Ca părinte trupesc, n-am purtat grijă de mântuirea fiilor și fiicelor mele... Nu i-am crescut în învățătura și frica Domnului. Nu i-am învățat rugăciunile pe care trebuie să le știe orice creștin: împărate Ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sf. Treime... Tatăl nostru... Crezul... Psalmul 50 de Pocăință... Poruncile Dumnezeiești, Poruncile Bisericii, Fericitirile, faptele milosteniei trupești și sufletești; păcatele de moarte, păcatele împotriva Sf. Duh și cele strigătoare la cer, împotriva celor 10 porunci... de moarte, străine și alte învățături și rugăciuni folositoare de suflet.

160. Nu i-am învățat cu cuvântul și cu pilda să se spovedească și să se împărtășească cu vrednicie cu Sf. Taine. Nu i-am învățat să se ferească a se întovărăși cu creștinii falși și răi, să se păzească de prieteșuguri lumești păgubitoare mântuirii sufletului. Ca părinte am fost prea aspru față de copiii mei.

161. Nu i-am certat, nici nu i-am pedepsit pentru faptele rele și mai des pentru furtișaguri și desfrânări. Nu i-am oprit a pleca seara și a umbla noaptea vagabonzi prin sat.

162. Am povățuit pe copiii mei și pe slugi să meargă cu vitele prin semănăturile și ierburile de cosit ale oamenilor și chiar anume i-am trimis.

163. Am purtat ură pe tată și pe mamă. Nu i-am ascultat când mi-au dat învățături folositoare de suflet. Nu i-am ascultat nici când mi-au poruncit să umblu în căi bune.

164. Am iubit pe părinți mai mult decât pe Dumnezeu.

165. Nu i-am ascultat atunci când mi-au poruncit

să nu umblu în căi rele și de pierzare sufletească, să nu plec noaptea de acasă la clăci, jocuri și destrăbălări, și să nu mă însoțesc cu cei răi și nelegiuți.

166. Nu mi-am cinstit părinții cu cuvântul și cu fapta.

167. I-am blestemat, suduit, îngâmfat și i-am batjocorit zicându-le bețivi, nebuni, strigoi, curvari și moșnegi (în batjocură).

168. Am dorit părinților mei boală, necazuri, tulburări și moarte.

169. I-am părăsit și nu i-am îngrijit la necazul, bolile, slăbiciunile și bătrânețile lor. Nu i-am ajutat în slăbiciunile și bolile lor, nici măcar cu cuvinte mângâietoare, nici cu cele trebuincioase întreținerii lor trupești și sufletești, nici cu rugăciuni sau cu alte binefaceri de care au avut lipsă. Am fost neascultător și prea aspru cu părinții mei.

170. Nu mi-am împlinit datoriile către părinții mei.

171. Din cauza zgârceniei, și a nepăsării n-am plătit Sfinte liturghii, Sărindare, Panahizi... și milostenii pentru ușurarea păcatelor și izbăvirea din muncile iadului, a sufletelor repauzaților mei.

172. Când am pierdut sau mi s-a furat ceva, când am fost bolnav sau prigonit de vrăjmași, la felurile năpăstuirii și necazuri, în loc de a alerga la Sfintele Biserici, de a plăti Sf. Liturghii... pentru izbăvirea de acestea, m-am dus la descântători, ghicitori, vrăjitori, fermecători, cu credința că mă pot izbăvi și prin diavolescul lor meșteșug.

173. Am crezut în visuri. Am în casă cărți de explicarea viselor.

174. N-am ascultat de stăpâni, de stăpânire și nici de mai-marii mei.

175. N-am avut grijă, ca stăpân, de slugile mele, ci le-am batjocorit și asuprit.

176. M-am rușinat a-mi împlini datoria mea de Păstor sufletesc."

111. Ca părinte spiritual nu m-am îngrijit de mântuirea sufletelor păstoriților mei.

178. M-am împotrivit învățăturilor Preoților, Sf. Biserici, zicând că după moarte nu mai este Judecătă, rai și iad.

179. Am purtat ură asupra Preoților Bisericii.

180. I-am batjocorit, suduit, pizmuit, bătut, și i-am vorbit de rău.

181. Am fost neascultător față de Părinții spirituali, Preoții Bisericii Ortodoxe și de conducătorii buni ai țării.

182. I-am nesocotit, clevetit, hulit, strâmtorat, luat în răs și m-am împotrivit lor cu obraznicie.

183. Am lucrat împotriva rânduielilor Sfinte, prin care am pricinuit Părinților Duhovnicești amărăciuni.

184. N-am păzit așezământul (canonul) dat de Părintele meu Duhovnicesc.

185. Am învinuit și grăit de rău pe Preoți, zicând că sunt lacomi și nesățioși.

186. Când am întâlnit pe Preot în cale, am gândit, ba chiar am și zis că e semn rău.

187. Ca bărbat nit mi-am iubit femeia mea ca pe mine însumi. Am batjocorit-o fără milă și am bătut-o, socotindu-o ca pe o roabă, iar nu ca pe o soție legitimă, așa cum mi-a dăruit-o Dumnezeu. Ca soție nu m-am supus bărbatului meu.

188. L-am ocărât, dosădit, necăjit și l-am făcut astfel de s-a și îmbolnăvii din pricina mea. L-am făcut de a suduit, drăcuit și blestemat

189. Pentru multa mândrie l-am silit să cheltuiască pe îmbrăcăminte luxoasă și pe alte deșertăciuni mai mult decât s-a agonisit în casă, din care cauză am căzut în sărăcie.

190. În ale căsătoriei nu m-am supus lui.

191. Am nelegiuț amândoi contra firii, ori cu buruieni, cu leacuri pentru a nu face copii.

192. M-am despărțit de soțul meu și m-am căsătorit iarăși.

Porunca a VI-a

193. Am gândit să mă răzbun asupra vrăjmașilor care mi-au făcut rău.

194. Am poftit să li se întâmple vreo pagubă mare, ba chiar și moarte, celor ce m-au supărat și mi-au făcut vreun necaz.

195. Am purtat pizmă asupra celor ce m-au supărat și mâhnit. Am căutat a le face rău, a-i bate, ucide,

196. Am amărât viața altora, și le-am și zdruncinat astfel sănătatea lor. Am urât pe aproapele: Am **bătut** rău și am stâlcit pe alții.

197. Ani sfătuit pe alții la bătăi și la ucideri.

198. Am ucis pe alții prin lovire, armă, vărsare de sânge, otrăvire și prin înecare.

199. Am ucis oameni cu voie, fără de voie, în război, în apărarea zisă legitimă.

200. Am ucis pe aproapele meu prin grăirea de rău **sau** ponegriri.

201. Am ucis pe alții pentru a le răpi avera lor ori altceva.

202. Am contribuit la uciderea sufletească și trupească a copiilor mei.

203. Am făcut leacuri și doctorii otrăvitoare, injecții ucigătoare și am omorât cu ele pe prunci în pânțece și pe oameni, dându-le în mâncare și băutură.

204. Am bătut și întrebuințat buruieni, doctorii ca să nu facem copil.

205. Am dat buruieni și doctorii anume făcute, femeilor însărcinate (gravide) ca să-și ucidă pruncii în pânțece și le-am sfătuit să-și ucidă copiii mergând la moașe sau la doctori ca să-i scoată cu mâna sau cu mașina. Am ucis copii în pânțece și i-am avortat.

206. Am căutat să botez pe, cei avortați (pierduți). Am ucis copiii după naștere, nebotezați. Am omorât

copiii după botez. Am înăbușit copilul (botezat) dormind. Am lăsat copilul să moară nebotezat.

207. Am lăsat copilul din nebagare de seamă de a căzut în apă, în foc și a murit.

208. Am abandonat copiii vii, botezați, în străzi, în târguri, la ușa Bisericii și în alte locuri, pe unde trec oamenii, spre a fi găsiți și crescuți.

209. Am păcătuț în înțelegere cu soțul (soția) meu contra Legii Dumnezeiești pentru a nu face copil.

210. Am însoțit pe alții la ucideri.

211. Mi-am destrămat singur sănătatea mâncând și bând peste măsură, prin ospete, petreceri, jocuri, baluri, etc.

212. Am făcut pariuri diavolești că ne vom întrece în mâncări, bături, ridicaturi, sărituri, jocuri, strigări și chiuituri nebunești, prin care mulți și-au pierdut sănătatea și viața, pogorându-se cu zile în mormânt și iad.

213. Mi-am ucis sufletul cu purtarea de grijă a trupului spre împlinirea poftelor josnice și a păcatelor grele.

214. Am ucis cinstea altora prin grăirea de rău.

215. Am plătit slujbe la Preoți pentru vrăjmași ca să-i afurisească și să se roage lui Dumnezeu să-i pedepsească cu boli, nenorociri (stropșeală) sau cu moarte.

216. Am câștigat bani și avere cu vicleșug, înșelătorii, minciuni, vrăji, descânțece, farmece și cu alte mijloace drăcești, ucigându-mă pe mine și pe alții, sufletește.

217. Am fost crud cu animalele și cu oamenii.

218. Am avortat (~~lepădat~~, pierdut) copii fără de voia mea.

219. Am împovărat și bătut fără milă animalele, ba am și ucis pe unele. Am chinuit păsările și animalele.

Porunca a VI-a

220. Am avut cugete și poftte trupești necuviincioase. Am stat câțeva vreme în acele cugete și nu le-am scos din inimă imediat.

221. Am păstrat gândurile și cugetele necurate și m-am desfătat cu ele. N-am vrut să săvârșesc păcatul, dar îndulcindu-mă cu acele gânduri josnice, am păcătuit prin ele.

222. Am căutat prilejul de a păcătui. Mi-am ațâțat singur poftele josnice în loc de a le stăpâni.

223. Încrezându-mă prea mult în puterea și cinstea mea, nu m-am ferit a cădea în ispita poftelor rele și a păcatelor grele.

224. Am vorbit și am făcut fapte necuvioase înaintea celor căsătoriți, a celor necăsătoriți, a copiilor mei și a altora și înaintea oamenilor mai în vârstă.

225. M-am purtat cu obrăznicie, ca bărbat față de femei, (și ca femeie față de bărbați).

226. Am ascultat cu plăcere vorbele și cântecele imorale (necuviincioase) și curvești. Am plătit cu bani, mâncări, băuturi și cu alte daruri pe lăutari, cântătorii de jocuri, cântăreții cântecelor curvești și pe vorbitorii măscăriciunilor.

227. Am făcut, ținut în casă și am privit cu plăcere chipul ilustrațiilor, tablourilor, statuilor și alte lucruri necuviincioase ale păcatului desfrânării. Le-am atârnat pe pereții casei. Am un teanc (ori câteva) ilustrații de acestea necuviincioase pe masă. Am pus fotografiile și ilustrate în ramele Sf. Icoane și pe altele în rând cu Sf. Icoane, pe peretele de răsărit.

228. Am citit cărți eretice, potrivnice religiei, curvești și necuviincioase, ba le-am împrumutat și altora pentru a le citi.

229. Am căzut în necurăție în timpul somnului. M-am întinat fiind treaz. Din dezmierdare, din frică și din mare supărare.

230. Mi-am stricat fecioria cu malahia și acum încă mai fac aceasta. Am făcut malahie eu cu altul și altul cu mine, bărbat cu bărbat, cu femeie, cu copii. Am făcut malahie femeie cu femeie.

231. Am privit fețe străine cu gânduri necurate și am poftit fecioară, văduvă și femeie cu bărbat, uită mirenească, bisericască, rudenie și de altă lege.

232. Am preacurvit cu dobitoace și cu pășari.

233. Am păcătuit: a) curvit cu fecioară, văduvă; b) preacurvit cu femeie căsătorită; c) cu fețe bisericăști; d) cu rude spirituale; e) cu rudeni de sânge; f) sau cu femei (bărbat) de altă lege?

234. Am trăit în concubinaj?

235. Am păcătuit cu soția mea când era însărcinată? Am păcătuit cu alte femei (ca femeie cu alți bărbați)?

236. Am păcătuit cu soția mea (cu alte persoane) pe dinapoi ca dobitoacele.

237. Am păcătuit cu soția mea (cu bărbatul meu), sâmbăta, Duminica, luna, miercurea, vinerea, în cele 4 posturi și în ajunurile din cursul anului.

238. Am păcătuit în timpul curgerilor de sânge (lunare) și până în 40 de zile de la nașterea copilului.

239. După nașterea pruncului am călcat Sf. Pravilă mergând la Sf. Biserică înainte de 40 de zile.

240. Ca tată am culcat cu mine fetele mărișoare și ca mamă băieții cu mine într-un pat.

241. Am jucat la horă, baluri, serate, nunți, cumeții; am cântat cântece curvești; am vorbit măscăriciuni. Am râs neoprit și fără ele socoteală.

242. Am umblat din casă în casă fără de treabă și acolo mi-am pornit gura spre multe feluri de vorbe netrebnice, smintitoare și pierzătoare de suflete.

243. Am răpit fecioară sau femeie căsătorită, divorțată... necăsătorită, văduvă, am păcătuit cu ea înainte de a mă logodi și cununa după rânduiala Sf. Biserici? Pe unele le-am necinstit și lăsat, am necinstit-o pentru a mă cununa cu ea.

244. Am jucat cărți, biliard, popice, table, riscă, prâsnel, etc. prin care m-am păgubit sufletește pe mine și pe alții?

245. M-am căsătorit cu femeie de altă lege. M-am căsătorit în același timp cu două femei. M-am căsătorit cu altă femeie, câtă vreme nu eram divorțat de cea dintâi.

246. Nu m-am îngrijit, nici ostenit a salva din desfrânare pe cei căzuți în prăpastia acestui păcat?

Porunca a VIII-a

247. Mi am pus în gând să fur din averea aproapelui meu, a Sf. Biserici, Mănăstiri etc, să înșel și să nu plătesc ce sunt dator. Am avut mare poftă de a mă îmbogăți. Am înșelat. Am vândut marfa rea în loc de bună... vin, lapte cu apă. Am luat preț mai mare decât făcea marfa. Am înșelat cu cântarul și altfel, la cumpărat și la vândut.

248. Am asuprit pe alții să-mi vândă și să-mi lucreze ieftin, să-mi cumpere scump și pentru alte pricini spre a mă îmbogăți.

249. Prin viclenia și falsitatea mea, am păgubit pe aproapele, Biserica și Neamul.

250. Am luat de la alții dobândă mai mare decât se cădea.

251. Ani nedreptățit pe aproapele, cinstindu-l după haine, avere, situație lumească, deșertăciuni... nu după credințioșia, virtutea, meritul adevărat prin: nesocotirea dreptății legale, facerea de rânduiești sau regulamente nedrepte, împărțirea darurilor sau a fuctiilor nu după meritul fiecăruia, ci după favor, violând cele șase porunci din Decalog, privitor la iubirea aproapelui.

252. Am furat ceva de la soțul (soție) meu, de la părinții mei și ca slugă de la stăpânii mei. Am răpit, am silnicit, m-am lăcomit, am nedreptățit.

253. Am găsit lucruri străine și auzind ale cui sunt, nu le-am dat înapoi... le-am tănuțit și le-am oprit în folosul meu.

254. Am luat în timpul războiului lucruri rămase

de la refugiați, aliați și de la potrivnici.

255. Am fost nemulțumit cu starea mea... adeseori m-am tulburat groaznic, neîmpăcându-mă cu soarta mea.

256. Am luat și am ascuns ceva din averea străină și n-am dat înapoi.

257. M-am pornit cu ură de moarte asupra celor ce m-au furat.

258. Am jefuit pe aproapele meu de cinstea și devotamentul carierei sale.

259. Am jelit morții păgânești. Am făcut glume, râs, povești deșarte, am jucat mișca și alte neorânduiești și obrăznicii, am stat nepăsător la priveghiurile morților. Am pus bani la crucea lor de pe piept. Am aruncat bani peste ei în groapă. Am dat și alte lucruri peste groapa lor. Am spart oală la darea lor; în groapă... M-am purtat ca un fur față de repauzații mei... N-am dat pomenirile și pomenile ce eram dator a le face pentru ei.

260. Am luat lucruri, bani, ceară, untdelemn de la Sf. Biserica și nu le-am dat înapoi.

261. Am răpit din averea schiturilor, mănăstirilor, bisericilor.

262. Am adus jertfa la Sfânta Biserica ce era mai prost. Am adus jertfa, liturghii, etc, la Sf. Biserica din furaturi, osteneli străine.

263. Am răpit din averea publică (obștească) de la primărie, percepție, bancă, moșie, Județ, Stat, Administrația pădurilor etc.

264. Am mutat hotarul. Am câștigat avere cu minciuni, viclenii, înșelăciuni, jurăminte strâmbe și pe alte căi urâte lui Dumnezeu.

265. Am dat sfat cuiva să fure, să facă rău la alții. Am tras pe alții la judecată însușindu-mi cu bani, avere străină prin avocați, mărturii mincinoase și jurăminte false.

266. Mi-am cheltuit banii pe tutun, haine luxoase, pe felurite parfumuri, săpunuri fi zorzoane femeiești, cercei, inele, salbe, mărgelile', brățări, piepteni de lux, farduri, creme, etc, la jocuri, petreceri cu lăutari și ospețe drăcești.

267. Am furat de la aproapele meu: mirean, Preot, de la om singur sau cu copii. Am furat lucruri de la cei sfințiți și afierosiți lui Dumnezeu, adică de la Călugări, Episcopi, Arhieri, Arhimandriți, Protosingheli, Ieromonahi, Ierodjaconi și alți (Clerici).

268. Am răpit suflete din Sf. Biserică Ortodoxă pe care le-am dus în păcate, în urgii și n felurite blestemății.

269. Am răpit dregătoria (slujba) pentru câștig, fără a fi vrednic de ea. Am făgăduit... dat bani, daruri, ori altceva... ca Simon vrăjitorul, pentru cumpărarea Darului Duhului Sfânt, ca să mă fac călugăr, Diacon, Arhieru, să dobândesc ranguri, demnități bisericesti, de care nu eram vrednic, furând astfel darul și păcătuiind groaznic înaintea lui Dumnezeu și a dreptății Lui.

270. Am furat din vremea zilelor Sfinte.

271. Am jefuit, profanat mormintele.

272. Nu m-am ținut de învoiala, tocmeala, contractul și de făgăduințele făcute cu alții.

273. N-am lucrat după puterea mea în slujba oamenilor și a Sf. Biserici sau a lui Dumnezeu; ci m-am lenevit a împlini datoria după starea mea ce am avut-o.

274. Nu mi-am plătit datoriile mele. Am făcut declarație falsă la percepție.

275. N-am dat milostenie acelor pe care i-am văzut în lipsă.

276. N-am căutat a înlătura clevetirea, paguba ce venea asupra aproapelui meu, când mi-a stat în puțință a face aceasta.

277. Am spart case... am furat lucruri, vite, păsări, ouă și altele.

278. Am primit pe hoții nepocăiți și lucruri forate în casa mea și le-am ascuns.

279. Ani hoțit în bande tâlhărești, îngrozind, terorizând lumea.. am ieșit înaintea oamenilor și i-am jefuit la drumul mare.

280. Am stricat din răutate, averea străină: fânături, grădini, semănături, pomi și altele.

281. N-am întors paguba făcută aproapelui meu.

282. Am adunat bani cu acte false și cu vicleșug. Mi-am însușit bani de la pantahuză (condica de strâns) pentru Sf. Biserică.

283. Am bănuț (năpăstuit) pe alții pentru păgubirea averii mele, a cinstei etc. Am judecat și osândit pe alții pe nedrept. Am răpit pacea aproapelui meu. Ani stricat numele cel bun al cuiva.

284. Am băgat vrajbă între oamenii mireni și între sfinții slujitori ai Sfântului Altar.

285. Am păgubit pe aproapele meu cu minciuni și vicleșuguri. Am împiedicat pe aproapele cu felurite hule și mijloace de a dobândi vreun bine.

286. N-am pus piedică clevetirilor pornite asupra altora când am putut și astfel aceia au păgubit mult de pe urma acelor clevetiri.

287. Am moștenit avere agonisita de părinți... prin furturi, jurăminte mincinoase, înșelătorii și felurite apucături nedrepte.

288. Am dat învățături mincinoase contrare învățăturilor Biserici Ortodoxe, prin care mulți creștini s-au pierdut, căzând în prăpăstiile ereziilor și ateismului.

Punca a IX-a

289. Am mărturisit strâmb asupra aproapelui meu înaintea oamenilor.

290. Am grăit minciuni cu care am adus altora pagubă sufletească și trupească.

291. Nesocotind sinceritatea, am grăit și umblat cu felurite minciuni.

292. Am fost silit uneori chiar peste voia mea, a spune minciuni.

293. Am umblat și am grăit cu fățarie și am vătămat cinstea și numele bun al aproapelui. Am calomniat, am clevetit

294. M-am legat pe mine și pe alții cu jurământ a tăgădui ce am furat eu sau alții.

295. Am pârât pe cineva pe nedrept din răutate și din ură.

296. Fiind pârât m-am apărat înaintea judecății cu mită, mărturii mincinoase și jurăminte strâmbe.

297. Mi-am micșorat pedeapsa convenită prin: avocați plătiți, mărturii false și jurăminte mincinoase.

298. Am prepus, judecat rău, clevetit, calomniat, ponegriț, bațjocorit, osândit, băgând în primejdii grefe pe alții.

299. Am fost urâtor de adevăr și iubitor, făcător și lucrător de minciuni.

300. Am stat la îndoială cu sufletul meu când trebuia să zic: „da” sau „ba”.

301. Am fost nestatornic în credință și-n cuvântul bun ce l-am dat. Am vorbit cu două, ori mai multe înțelesuri. Am vorbit altfel de cum am gândit și am gândit altfel de cum am vorbit.

302. Am umblat cu șiretenii și lingușiri.

Porunca a X-a

303. Am poftit averea, femeia, copiii, vitele, binele, fericirea și orice lucru al aproapelui meu.

304. Am ajutat prin vorbe și fapte la poftirea, vinderea și înstrăinarea averii aproapelui, a mirenilor, a persoanelor sfințite, Călugări, Preoți, Arhieriei ale Sf. Biserici, Schituri, Mănăstiri și ale altor locașuri de binefacere obștească.

305. Am poftit, vorbit și contat pe avere străină.

CELE ȘAPTE PĂCATE DE MOARTE

I. Mândria.

306. M-am mândrit, trufit, laudat, obrăznicit, înălțat cu gândul, fațarnicit, depărtat de poruncile lui Dumnezeu, obișnuit a păcătui.

307. Am iscodit, am căutat slavă deșartă. Am fost fațarnic și m-am fațarnicit.

308. Am obiceiuri rele și nu le-am părăsit nici până acum.

309. Am pregetat a face fapte bune și a vieții creștinește.

310. M-am depărtat de poruncile Dumnezeiești.

311. Am avut și mi-am făcut voie prea slobodă spre felurite păcate.

312. Am căutat să am ciudățenie și singularitate trufașă.

313. Sunt încăpățânat. Sunt nesupus. Sunt ambițios. M-am îngâmfat.

314. Sunt prea îndrăzneț la a face rău, obraznic și iară de rușine. Mă încred în sinemi și în oameni, în plăcerile, bunătățile, averile și puterile pământești.

315. Sunt împotrivor, neascultător. Sunt împietrit la inimă.

316. Sunt tare fudul în gătirea cu haine și obiecte luxoase.

317. Mă fălesc cu rudenii bogate și de cinste, cu avere străină.

318. Mi-am împodobit casa cu obiecte luxoase.

319. Ca femeie mi-am retezat, ba chiar mi-am și tuns părul capului după moda veacului acestuia... L-am aranjat pentru a robi inimile tinerilor.

320. Am purtat rochie scurtă, ori prea lungă. Am purtat pantofi și ghete cu tocuri înalte.

321. Am răs de păcatele fraților mei, i-am osândit pe ei și de păcatele mele nu m-am îngrijit.

322. M-am socotit a fi deștept și am grăit deșertăciuni. M-am socotit a fi deasupra celorlalți cu frumusețea, cu învățătura, cu cuvântul, cu glasul, cu cântările, cu sărăcia, cu îmbrăcămintea de lux, ori cu cea modestă, cu mâncărurile și băuturile, cu postul, cu îngrășarea corpului, cu slăbirea lui.

323. Am căutat să fiu după moda lumii. M-am purtat după moda idolilor și idolatrilor, sfidând astfel cuviinciosul port creștinesc.

324. Din mândrie și prostie am defăimat uniforma, portul călugărilor, Preoților Bisericii

325. M-am împodobit cu deșertăciuni idolești: cercei, mărgelă, salbe, coliere, inele, mărtișoare, amulete, talismane, felurite fleacuri ale satanicei truții femeiești.

326. Am pus podoabe idolești pe Icoana Maicii Domnului și a Pruncului Iisus. Am pus cruce la gâtul Pruncului Iisus.

327. Am ascultat la ferestrele și la ușile altora.

328. Am lăudat păcatele altora.

329. Am dat milostenie pentru a fi lăudat de oameni. M-am rugat cu glas înalt ca să mă audă oamenii.

330. Am intrat ca mirean (mireancă), călugăr, călugăriță sau, cleric nehirotonisit, în Dumnezeiescul Altar. Ca eclesiarh (ă), m-am atins din neabăgare de seamă, neglijență, cu premeditare, de Sf. Masă, de Sf. Vase, de Sf. Chivot. Am umblat prin Sf. Altar fără rânduială, fără evlavie cuvenită, tulburând și întrerupând pe sfințiți liturghisitori în preoțescul lor oficiu Divin.

331. M-am adunat cu alții în Veșmântărie (Diaconic), am vorbit, răs, povestit deșertăciuni lumești, glumit, făcut felurite semne și alte blestemății.

II. Iubirea de argint și zgârcenia.

332. Am fost lacom după averi. Am fost zgârcit și nesimțitor, nepăsându-mi de lipsurile și durerile aproapelui meu.

333. Sunt nesățios, nedrept, trădător.

334. Am fost de rea-credință (fraudulos) luând bani străini prin înșelăciune. Am înșelat pe altuia Am furat strâmb pentru a câștiga avere.

335. Am silnicit și sărăcit pe alții prin minciuni și vicleșug. Am strâmtorat pe cei slabi.

336. Sunt nemilostiv și scump. Am strâns comori și le-am îngropat în pământ.

337. Am adunat bani și i-am dat cu camătă în bănci și la particulari, iar de cei lipsiți n-am purtat grijă. Am mărit magazinele pentru a strânge prisosul rodurilor, ce se cădea dat săracilor care piereau sufletește și trupește de foame, de sete și de golătate. Am fost grabnic a lua și zăbavnic a da ajutor altora. Am stat la îndoială și am murmurat când miau cerut săracii milă.

338. Am lăsat, pe alții să păcătuiască pentru ca eu să am câștig de pe urma lor.

339. Am câștigat bani și avere cu vicleșug, înșelăciuni, minciunării, vrăji, farmece și cu alte mijloace drăcești. Am răpit din averile altora cu vicleșug, șiretenie, cerșetorie, ca să mă îmbogățesc.

340. Am plâns cu lacrimi amare când am pierdut pământ, vite, bani, cinste lumească și altele, până ce am căzut și în deznădăjduire.

341. N-am socotit drept cum că zgârcenia ucide, iar dărnicia viază sufletele.

342. Nu m-am îngrijit pentru veșnicie, n-am dat milostenie pentru sufletul meu cât am trăit, zicând că mi-or da copiii și mă vor dezlega Preoții.

III. Desfrânarea.

343. Am avut gânduri necurate.

344. În Duminici și Sărbători m-am dus la cârciumi, jocuri, baluri, serate, nunți cu lăutari, felurite petreceri anticreștinești, unde am mâncat, băut, jucat.

345. Am vorbit vorbe spurcate și glume pricinuitoare dobitoceștii curvii. Am cântat cântări curvești.

Am făcut cu ochiul.

346. Am privit felurite deșertăciuni, priveliști păcătoase, jocuri, râsuri, cu ochii mei. Am privit cu viclenie.

347. Am pipăit trup străin, și trupul meu propriu cu gânduri necurate. Mi-am strâns mâinile mele și ale altei persoane cu gânduri necurate.

348. Am făcut nunti, botezuri, patroane... cu lăutari. Am jucat, dansat, bătut în pinteni, chiuit, plesnit în palme, am pășit și săltat curvește.

349. Am avut visuri necurate, care mi-au venit din închipuirile pătimășe, din îmbuibare și din beție.

350. Am răs nebunește cu glas tare.

351. Am purtat corespondență cu scopul desfrânării.

352. Am făcut altor trupuri pricinuiți de păcatul curviei.

353. Nesocotind sfaturile bune ale părinților, învățăturile bune ale Preoților, am umblat în căi rele, prăbușindu-mă în prăpastia desfrânărilor.

354. Am păcătuit cu rudenii, făcând amestecare de sânge.

355. Am curvit în felurite chipuri. Am desfrânat cu: ochii, gura (gomorie), mișcările, corupând sufletele.

356. Am curvit și preacurvit sufletește.

357. Am zis că păcatul curviei nu-i așa mare; ci este o necesitate trupească și sufletească.

IV. Zavistia.

358. Am clevetit pe alții. Am șoptit la urechea altuia. Am făcut semne cu mâna. Am zavistuit pe alții.

359. M-am bucurat de paguba și necazul altora. Mi-a părut bine când a murit altul. Mi-a părut rău auzind de binele altuia, de purtarea bună, de prosperitatea și fericirea lui.

360. Am zis la alții să se ducă în rușine, în temnița, în robie, în sărăcie, la dracul și altele. Am blestemat pe alții și am pofțit în inima mea să se întâmple acele blesteme.

361. Am umblat cu vrăji, farmece, pentru a sparge casa aproapelui meu.

362. Am dorit paguba și moartea altora. Am dat sfaturi rele și altora să facă așa. Am lăudat pe cei ce au făcut rău aproapelui meu.

363. Am batjocorit, calomniind (vorbind de rău) pe alții înaintea mai multor oameni, răpindu-le pacea, cinstea și numele cel bun.

364. După săvârșirea acestor feluri de crime, nu m-am dus iarăși la acei oameni înaintea cărora i-am ponegriț, pentru a le întoarce cinstea și numele cel bun.

365. Ingreuindu-mă cu păcatul mândriei, pizniei și al urâciunii, n-am iertat pe vrăjmașii mei când mi-au cerut iertare cu umilință.

366. N-am cerut iertare de la acei cu care am fost învrăjbit, nu le-am dat bună-ziuă, nici nu le-am mulțumit când ei m-au salutat.

367. Am pândit cu viclenie și cu gândul de a face rău altora. Din multa zavistie m-am umplut de patimi și mi-am încărcat sufletul cu mulțime de păcate.

368. Sunt foarte dușmănos și iubesc aceasta. Sunt nerecunoscător. Iubesc a batjocori pe alții și mă simt mulțumit când văd pe alții batjocoriți! Am ură pe alții și țin minte răul făcut de alții. Mi-a părut bine când un om a omorât pe altul. Am povestit altora greșelile aproapelui meu.

V. Lăcomia.

369- Am nesocotit și călcat sfintele patru posturi de peste an, ajunurile, miercurile, vinerile și lunile de peste tot anul, mâncând de dulce (de fruct).

370. Am lăcomia pântecelui.

371. M-am dus la cârciumă, unde mi-am pierdut vremea în vorbe putrede, ospete, petreceri, beții și alte blestemății, chiar și în zilele sfinte de Duminici și Sărbători.

372. Am bătut peste măsură și m-am îmbătat. Am

vărsat din beție... ba chiar și după ce m-am împărțait.

373. Din necumpătare mi-am stricat sănătatea, tâmpit mintea, risipit averea și mi-am scurtat viața.

374. Am postit în vrăjmășie, pentru a se păgubi, doborî, primejdui și omorî vrăjmașii mei.

375. Am postit numai prin schimbarea de bucate, nu și de felurite păcate.

376. Am postit contra rânduielilor Sf. Biserici Ortodoxe. Când ea dezlega postul, eu am postit împotriva și când hotăra post, eu împotriva mâneam de frupt.

377. Mi-am pierdut timpul în mâncări și băuturi, cu jocuri, baluri, clăci și alte prăznuiri drăcești.

378. Am cârtit contra mâncărurilor. Am mâncat peste măsură, ba și înainte și după prânz și după cină tot la fel. Ani mâncat pe ascuns. Am mâncat ceva spurcat, sânge de animale, mortăciuni, sugrumat, pască evreiască, ș. a.

379. Am fost necumpătat în cheltuieli pentru întreținerea mea și a familiei.

380. Am vărsat din lăcomie, beție... după Sf. Anaforă, Părțile, Aghiasmă mare, mică, chiar și după Sf. împărtașanie.

381. Când m-am îmbolnăvit nu mi-am căutat sănătatea, așa cum eram dator.

382. Am mâncat și băut în Sf. Biserică, necinstind Sfințenia ei, prin acestea și alte neorânduieli.

383. Am mâncat de furat. Mi-am pus în gând să fur de la alții. Am mâncat dreptul altuia.

384. Am învățat pe copiii noștri, pe slugile noastre să fure, păsări, poame, bucate și alte lucruri de la alții ca să mâncăm.

385. Am mâncat viața altora.

VI. Mânia

386. Sunt tare supărăcios. M-am mâniat, sunt rău-tăcios. M-am iuțit asupra aproapelui.

387. Am ura și am strigat asupra altora. M-am

certat și chiar am dorit a mă certa cu alții. Am scrâșnit cu dinții asupra altora.

388. M-am răzbunat pe alții, în loc de a mă calma și a ierta..

389. Am ocarât pe aproapele meu.

340. N-am putut și nu pot suferi pe cei ce-mi fac nedreptate.

341. Am blestemat. Am hulit cele sfinte, ba am învățat și copiii mei.

342. Am lovit pe alții cu mânie. Am scuipat pe alții.

343. Mi-a părut rău când nu m-am putut răzbuna.

344. M-am judecat cu rudele mele.

345. M-am ocarât, înjurat și bătut cu frații și surorile.

346. Am bătut animalele împovărate peste puterea lor.

397. N-am avut răbdare. Nu mi-am stăpânit mânia. M-am mâniat pe soție și pe copii când n-am avut țigări, haine luxoase, băutură pentru chefuri și alte netrebncii.

398. N-am avut astâmpăr. Am prigonit pe cei buni, lepădând blândețea și răbdarea și m-am mâniat.

399. Am cârtit, lucrat împotriva rânduielilor Dumnezeuzeiești și contra adevărului învederat. Am cârtit împotriva lui Dumnezeu în scârbe, prigoane, pagube, când am fost prigonit și când am avut pagubă zicând: de ce bunii creștini suferă multe; iar păcătoșilor le merge bine.

400. Am bătut pe aproapele făcând vărsare de sânge. M-am pornit cu mânie ca o fiară sălbatică asupra oamenilor, a casnicilor și asupra dobitoacelor.

401. Am ținut minte răul.

402. Am muștrat cu nemilostivi re. Am făcut altoara scârbă și necaz, i-am clevetit, amărât și tulburat. Am pornit pe alții spre mânie și pizmă.

403. Ca părinte, ca soț, ca învățător, ca stăpân, ca dregător, am asuprit, am făcut mizerie, am bătut pe

fiii mei trupești și duhovnicești, soție, elevi, subalternii mei, fără ca să stea ei contra mea.

404. Sunt învrăjbit cu alții și țin mânie pe ei și azi.

405. N-am folosit rodnicia tăcerii. La mânie am zis să fiu jidan, turc, păgân, măgar. Mi-am pornit limba la vorbe multe fără înfrânare. .

406. Am fost nerăbdător când am căzut în necaz.

407. Am avut râvnă nesocotită, rea, nebunească, drăcească.

VII. Lenea.

408. M-am lenevit a-mi împlini datoriile mele de: gospodar, cetățean, creștin, de bun sfătuitor, educator și luminător al fiilor mei trupești și spirituali și salvator al aproapelui meu din căile pierzării.

409. M-am lenevit, neglijat a mă ruga lui Dumnezeu, în orice vreme și-n orice loc... când am fost în primejdie de cădere în păcate, în necazuri, în boli și-n diferite pericole.

410. M-am lenevit și scumpit a face rugăciuni, milostenii, posturi, pomeni, slujbe, panahizi, Sf. Liturghii și alte binefaceri pentru ușurarea, odihna și scoaterea din iad a sufletelor repauzaților mei: părinți, moși, strămoși, rudenii, binefăcători...

411. M-am lenevit a citi: Dumnezeieștile Scripturi, cărți sfinte, reviste religioase și felurite scrieri folosite de suflet, rămânând astfel necunoscător al adevăratei Credințe Ortodoxe.

412. M-am lenevit a lupta bine după legile divine, contra: patimilor rele, păcatelor, vrăjmășiilor, clevețirilor, răutăților. N-am stăruit în lupta cea bună.

413. Seara m-am culcat neînchinat și dimineața am plecat la treabă fără a mă ruga mai întâi lui Dumnezeu cu credință.

414. Am stat la masă fără a-mi face rugăciune și Sf. Cruce, înainte și după.

415. M-am lenevit în rugăciunile mele, am aștep-

tat a-mi veni cele trebuincioase sufletului și trupului, fără a munci serios pentru a le dobândi.

416. în loc de rugăciune și Sfânta Cruce, am fumat — tămâind pe diavolul — în loc de a mulțumi lui Dumnezeu pentru mâncare și băutură.

417. M-am lenevit a mă ruga lui Dumnezeu noaptea, când m-am trezit din somn.

418. M-am lenevit a merge la Sf. Biserică pentru a asculta Sf. Slujbe, predicile, învățăturile și cântările dumnezeiești.

419. M-am lenevit a-mi împlini datoria mea de creștin, față de Dumnezeu, de mine și de aproapele,

420. Am dormitat, căscat și m-am întins în timpul Sf. Rugăciuni, acasă și în Sf. Biserică.

421. Am lăsat lucrurile sfinte: Icoane, Cruci, candelă, sfeșnice, tămâietori, ș.a., să se strice.

422. M-am lenevit a-mi cerceta și mărturisi păcatele.

423. M-am lenevit a face fapte bune. Sunt lenevos în darea milosteniei. Am dat milostenie fără socoteală, adică celor necredincioși, vicioși... în loc de a da credincioșilor creștini virtuoși, lipsiți, care sunt frați ai Domnului Hristos.

424. M-am lenevit a aprinde candela, lumânarea și tămâie sfințită, la facerea sfintelor rugăciuni.

425. La rugăciune n-am îngenunchiat cu amândoi genunchii, după pilda Sf. Prooroci, a Mântuitorului, a Sf. Apostoli, a tuturor Sfinților și a creștinilor drept credincioși și osârdnici. La rugăciune am îngenunchiat numai cu un genunchi, precum în batjocură îngenunchiau evreii și ostașii, când pălmuiau pe Domnul Hristos când a pătimit de bunăvoie, și ca diavolii, care pururea batjocoresc și astfel Sf. Rugăciune.

426. Mi-am măgulit lenea cu cuvintele: dacă ași fi eu într-o Sf. Mănăstire, m-aș tot ruga, aș posti, aș citi cărțile sfinte, și așa cred că m-aș mântui.

427. M-am lenevit și scumpit a chema preotul și a

face Aghiasmă (Sfeștanie) în casă la fiecare zi întâi a lunii și nici măcar odată în an. N-am sfințit casa când am intrat întâi să locuiesc în ea. N-am sfințit fântână, nici vasele ce s-au spurcat.

428. M-am lenevit a mă ruga și a-mi face Sf. Cruce la plecarea în călătorie și la începerea și isjprăvirea lucrului.

429. Am lăsat din lenevire și zgârcenie, cimitirul și mormântul rudelor mele neîngrădite..

430. N-am păzit făgăduințele date la Sf. Botez (de-i Călugăr) nici ale îngerescului Chip Monahicesc.

431. Din lenevire sau din rea obișnuință, în loc de „Iisus” și de „Domnul nostru Iisus Hristos”, am pronunțat, scris, numai „Isus” și „Domnul Isus”, după cum obișnuiesc sectarii. Așijderea, tot din lenevire și obișnuință, am retrogradat în rugăciuni și cântări pe Maica Domnului, rostind în loc de: „Bucurate, Maică, pururea Fecioară” cu îngerii și cu Sfinții, „Bucurate, mireasă, pururea Fecioară”.

432. Am fost tovarăș și prieten adeseori cu cei necredincioși care luau în bațjocură Sfânta Credință și Sfintele Taine ale Sfintei Biserici Ortodoxe.

433. Am lăsat adeseori învățătura cea bună, ba chiar am urât-o și defăimat-o.

434. Am amânat pocăința de azi pe mâine, de la un post la altul, de la un an la altul împiedicând astfel cu fapta și cu cuvântul și pe alții de a o face.

435. Stând la Sf. Rugăciune, la cântare, la Sf. Slujbe și la ascultarea-cântărilor Dumnezeiești, mi-am lăsat mintea să hoinărească la lucruri, viclenii și păcate lumești.

436. M-am lenevit și n-am păzit poruncite date de Părintele meu Duhovnic la Sf. Spovedanie.

437. Am fost nebăgător de seamă. M-am lăsat bânțuit de spiritul vicleșugului, necurățiilor, nălucirilor, schimbării gândurilor bune cu cugete și hotărâri rele.

458. M-am lenevit a crește pe fiii și finii mei (și pe cei încredințați îngrijirii mele) în învățătura și frica Domnului.

439. M-am lenevit a certa și pedepsi pe fiii mei trupești și sufletești pentru abateri de la dreapta-credință și de la viețuirea creștinească.

440. M-am lenevit a-mi spovedi toate păcatele de patru ori pe an, nici de trei, două și nici măcar odată pe an. M-am spovedit fals, acoperindu-mi păcatele cu vicleșug și minciuni. N-am mărturisit și gândurile nesocotite la duhovnic iscusit, spre a nu cădea din dreapta-credință.

441. Am umblat din Duhovnic în Duhovnic căutând pe cel ce-mi va da un canon mai mic, pe cel ce ar zice numai ca mine și astfel am precupețit Sfânta Taină a Spovedaniei.

442. Nu mi-am împlinit canonul de la Sf. Mărturisire.

PĂCATE STRĂINE

443. Am căzut în păcate străine cu cuvântul, cu felurite senine viclene și cu fapte rele. Am poruncit altora să păcătuiască.

444. Am dat altora sfat să păcătuiască. Am îndemnat pe alții să facă păcate. M-am învoit cu alții la felurite păcate. Am ajutat pe alții a păcătui.

445. Am putut dar n-am voit să împiedic pe alții a face păcate. Am știut sigur păcatele altora, dar le-am tănuțit. Am întărâtat pe semenii mei la mânie, provocându-i a păcătui prin vorbe rele, drăcuțeli, înjurături de cele Sfinte, sudalme, jurăminte, bătaie, vărsări de sânge ba chiar la omoruri,

PĂCATE ÎMPOTRIVA MILOSTENIEI SUFLETEȘTI

446. N-am îndemnat pe păcătos să părăsească păcatul și să petreacă o viață mai bună: creștinească,

duhovnicească, bineplăcută lui Dumnezeu.

447. N-am învățat pe cel neînvățat și nepriceput. N-am sfătuit bine pe cel ce are trebuința de sfat.

448. Nu m-am rugat lui Dumnezeu pentru aproapele.

449. N-am mângâiat pe cel întristat. N-am suferit ocările cu răbdare.

450. N-am iertat greșelile celor ce mi-au greșit.

PĂCATE ÎMPOTRIVA MILOSTENIEI TRUPEȘTI

451. N-am dat de mâncare celui flămând. N-am adăpat pe cel însetat. N-am îmbrăcat pe cel gol.

452. N-am mers să cercetez pe cei din închisoare. N-am cercetat pe cei bolnavi.

453. N-am primit pe cel străin în casa mea.

454. N-am îngropat pe cei morți.

CREDINȚA

455. Din neluare-aminte, uneori cu știință, ba și premeditare, am neglijat și părăsit virtuțile creștinești și m-am dedat la vicii.

456. Nu m-am ostenit a cerceta cu luare-aminte Dumnezeieștile învățături ale Sf. Biserici Ortodoxe, pentru a Cunoaște dreapta învățatură, a mi-o agonisi, dezvolta, folosi și apăra, așa cum i se cuvine unui binecredincios creștin.

457. Nu m-am ostenit cu chibzuială-și sârguință a cunoaște pe Dumnezeu din cartea naturii, din lucrările Sale, din univers. M-am lăsat orbit a nu vedea pe Dumnezeu din cereasca lume a planetelor și în suflul omenesc.

458. M-am îndoit, ba am și nesocotit superioritatea sufletului omenesc.

459. Nu m-am ostenit a pătrunde cât mai adânc în Simbolul Credinței, „Crezul” și pentru a cunoaște Sf. noastră Credință Ortodoxă. Nu m-am silit a-mi ago-

nisi o credință vie în Dumnezeu.

460. Am avut îndoială în judecata particulară, universală, cu răsplătirea vremelnică și veșnică a faptelor omenești.

NĂDEJDEA

461. în necazuri, primejdii și nefericiri am șovăit a nădăjdui în ajutorul lui Dumnezeu.

DRAGOSTEA

462. Nu m-am silit a aprinde în mine focul dragostei Sfinte.

463. Nu m-am silit cu bună chibzuială a-mi câștiga puternicile virtuți cardinale. Am nesocotit înțelepciunea de sus, prin care toate se fac bune și de mare folos vremelnic și veșnic; Am nesocotit Dreptatea, prin care omul devine plăcut, ales lui Dumnezeu. Am nesocotit Cumpătarea sau înfrânarea prin care mulți s-au curățit de păcate, sfintindu-se Domnul. Am nesocotit Tăria sau Bărbăția spirituală prin care mulți, chiar din păcătoși, au ieșit biruitori asupra răului, încununându-se.

464. Cum mi-am folosit libertatea în cursul vieții pământești: în virtuți sau în vicii?

REZUMATUL ÎNDREPTARULUI PENTRU SPOVEDANIE

Păcatele notate în acest îndreptar prescurtat se împart tot în nouă grupe, după cum urmează:

- 1) Păcate împotriva Sfântului Duh.
- 2) Păcatele strigătoare la cer.
- 3) Păcatele împotriva celor zece porunci.
- 4) Păcate de moarte.
- 5) Păcate străine.,

- 6) Păcatele împotriva milei sufletești.
- 7) Păcatele împotriva milei trupești.
- 8) Păcatele împotriva celor trei virtuți teologice.
- 9) Păcatele împotriva celor patru virtuți cardinale.

Păcate împotriva Sfântului Duh

Am păcătuțit cu încredere prea mare în Dumnezeu...; m-am deznădăjduit de mila lui Dumnezeu; am stat împotriva adevărului; am întristat stins și alungat; pe Duhul Sfânt; mi-am împietrit inima...; scriiturile Dumnezeiești le-am socotit mincinoase; am fost semeț și am purtat grijă a păcătui...; am hulit faptele bune ale aproapelui (1-10).

Am zis că nu există Dumnezeu și nici viață și rasplată veșnică; am vorbit cu dispreț despre religie și despre cele ale credinței; am zis că Dumnezeu ne-a dat uitării (11-16).

Am crezut în calendarul vechi, neîndreptat (17).

Am crezut în spiritism și în alte credințe demonice și m-am lepădat de Biserica Ortodoxă (18-22)

Mi-am pus în minte să mă omor de mai multe ori, și m-am și hotărât a împlini acest păcat (23).

Păcatele strigătoare la cer

Am ucis cu voia; am făcut sodomie și alte perversiuni sexuale, cu soția și alte femei; am asuprit pe săraci, am oprit plata lucrătorilor; am defăimat, terorizat și bătut pe părinți; am defăimat pe Preoții Bisericii (24-30).

Păcate împotriva celor zece porunci.

Porunca I-a

Am avut și am îndoială în credința întru Unul Dumnezeu și în învățăturile Sf. Biserici (31-34).

N-am iubit pe Dumnezeu mai presus de orice (35-37).

M-am abătut de la dreapta credință, am dezertat la credințe eretice-sectare, am primit daruri și binecuvântare de la ei, m-am unit cu ei, căsătorit cu ei...(38-45).

Am făcut glume răutăcioase asupra religiei; am dezmațat pe orbi, șchiopi, ologi; și am privit la diferite

priveliști păcătoase...(46-49).

Am profanat Semnul Sfintei Cruci (50-54).

Nu m-am rugat cu credință; în timpul rugăciunii m-am gândit la lucruri lumești; m-am rugat cu ochii închiși, cu fața îndreptată către apus, miazănoapte, miazăzi; am zis că toate religiile sunt bune (55-62; vezi și 38-45).

Porunca II-a

Am slujit făpturilor mai mult decât lui Dumnezeu; m-am lăsat amăgit spre păcate; am slujit feluritelor găтели, și feluriților idoli; m-am pus în slujba păcatelor; am smintit pe alții; am râs de cei ce se rețineau de la păcate; am oprit pe alții de la fapte bune; am retrograda te Maica Domnului, zicându-i Mireasă în loc

Maică; am avut îndoială asupra sfințeniei Sfintei Biserici (63-73; vezi și 43).

Am fumat și ani servit patima fumatului (74-76).

Am lepădat podoaba bărbătească, barba și mustățile; m-am parfumat; m-am mascat de Anul Nou; m-am dus la descântători, vrăjitori; am descântat, vrăjit (77-81).

Am crezut în superstiții: explicarea viselor, strigoi, deschiderea Psaltirei, zodii, purtarea talismanelor, noroc, diferite ghiciri, legări și dezlegări (82-88; și 90-94).

M-am purtat după modă; am profanat Dumnezeiasca împărtașanie (89).

Porunca a III-a

Mi-am pus în minte să jur strâmb; am jurat la judecată, cu voie și fără de voie (95-96).

Am zis „zău” și am pronunțat Numele lui Dumnezeu la toate nimicurile (97).

M-am dat dracului pe mine, pe alții și alte lucruri; m-am blestemat în felurite chipuri (98-99).

M-am răzbunat pe alții; am împlinit jurămintele rele; am dat în judecată pe alții; ani judecat pe alții am zis că și Preoții pot să jure (100-104).

Am fâgăduit cuiva, ceva și n-am împlinit (105).

Am suduit (înjurat) de cele sfinte (106).

Am vorbit cu dispreț despre cele sfinte (107-108).

N-am împlinit făgăduința de la Sf. Botez și alte făgăduințe (109-110).

N-am lucrat din rășputeri a păzi poruncile (111).

M-am împărtășit cu nevrednicie, am scuipat în cele trei zile după ce m-am împărtășit și m-am întors cu voință la păcate; am crezut că cei ce se împărtășesc, mor (112-115)

Am corupt pe alții să jure strâmb; am întrebuițat numele lui Dumnezeu la descântece și vrăji; am săvârșit păcătui ieroseliei; am chemat numele lui Dumnezeu să mi ajute a păcătui, și am cerut în rugăciune ce nu se cădea (116-119).

Am cerut în rugăciuni ce nu se cădea; am făgăduit ceva la biserică și n-am împlinit; am zis că copiii în zadar se botează; m-am jurat în felurite chipuri; am necinstit Numele lui Dumnezeu (120-124).

Porunca a IV-a

Am lucrat în zile oprite (125-126).

În Biserică mi-am ales locul de frunte; ca femeie, am trecut din pronaos în naosul Bisericii (127-128).

N-am adus daruri la Sf. Biserică; am ascultat fără evlavie slujba; n-am cercetat regulat Sf. Biserică; am venit prea târziu și am plecat mai înainte; n-am respectat zilele sfinte cu fapte bune; m-am dus la Sf. Biserică îmbrăcat după moda lumii (129-136).

Am cugetat cele rele, dormitat, căscat, uitat înapoi, vorbit, râs, stricat aerul, la sfânta rugăciune, acasă, și la Sf. Biserică (137).

Am oprit pe alții de la fapte bune (138-139).

Am postit și am făcut metanii sâmbăta și Duminea și n-am făcut când trebuia să fac; n-am făcut cele șapte laude; și stând acasă în timpul Sf. Liturghii, n-am făcut rugăciuni în acel timp (140-145).

Ca femeie am intrat în Biserică când nu trebuia (146).

Ca bărbat am intrat în Sf. Biserică în vremea când

am avut scurgere, nespălat, neprimenit (147).

Am hulit Biserica, n-am cercetat-o regulat și am viețuit anticreștinește; am stat și m-am sculat de la masă iară rugăciune; am mâncat cu lăcomie și iară rânduială; am zis că adventiștii cred bine; am fost de partea stilștiilor lor; m-am fațarnicit că cred drept, dar am fost contra ortodoxiei (148-156).

Porunca a Va

N-am iubit copiii mei deopotrivă; nu i-am lăsat să se facă monahi; n-am purtat grijă de mântuirea lor; nu i-am învățat rugăciunile ce trebuia; nu i-am învățat să se ferească de păcate și de prietenii rele; nu i-am pedepsit pentru abateri; ci i-am povățuit să facă rău la alții; am purtat ură pe părinții mei; i-am iubit mai mult decât pe Dumnezeu; n-am ascultat de părinții mei; nu i-am cinstit cum trebuia; i-am blestemat și le-am dorit moarte; i-am părăsit în necazuri, și nu m-am îngrijit de ei, nici după moartea lor, cu slujbe la Sf. Biserică (157-171).

Când am avut diferite necazuri, n-am alergat la Sf. Biserică, ci m-am dus la vrăjitori; am crezut în visuri; n-am ascultat de mai-marii mei; nu mi-am îndeplinit datoria mea de păstor sufletesc; m-am împotrivit învățăturii Preoților; am purtat ură pe ei; n-am păzit canonul dat la spovedanie; am învinuit pe Preoții Bisericii și i-am grăit de rău; am zis că e semn rău când mi-a ieșit un Preot în cale (172-186; vezi și 83).

Ca bărbat nu mi-am iubit femeia mea, am socotit-o ca pe o roabă; ca soție nu m-am supus bărbatului meu; l-am ocărât și m-am purtat față de el cu obrăznicie; în ale căsătoriei nu m-am supus lui; am nelegiuț amândoi contra firii, pentru a nu face copii; m-am despărțit de soțul meu și m-am recăsătorit (187-192).

Porunca a VI-a

M-am gândit și m-am răzbunat pe vrăjmași; le-am dorit pagubă și moarte; am căutat a le face rău; ani

amărât viața altora; i-am urât și sfătuit la bătaii și ucideri; am ucis oameni cu voie și iară voie și prin grăire de rău (193-200; vezi și 24; 214).

Am contribuit lauciderea sufletească și trupească a fiilor mei; am căzut în păcatul avortului (201-203; 24;).

Am folosit buruieni și doctorii pentru a ucide copiii în pânțele. Am ucis copii în pânțele; am căutat să botez pe cei avortați; am ucis copii după botez și pe cei nebotezați; am abandonat copiii, spre a fi găsiți și crescuți de alții; m-am înțelea cu soțul în a practica metode anticoncepționale (204-209).

Am însoțit pe alții la ucideri; mi-am destrămat singur sănătatea; am făcut pariuri; mi-am ucis sufletul cu purtarea de grijă a trupului (210-213; 200).

Am plătit slujbe la Preoți pentru vrăjmași; am câștigat bani și avere cu vicleșug; ani avortat iară voie; m-am purtat cu cruzime față de animale (215-219).

Porunca a VI-a

Am avut cugete și poftes trupești, m-am îndulcit cu ele și nu le-am scos din inimă; am căutat prilej a păcătui; mi-am ațâțat poftes; am făcut fapte necuviincioase înaintea altora; m-am purtat cu obrăznicie față de alții; am ascultat și cântat cântece lumesti; am privit chipurile necuviincioase; am pus fotografiile în rama Sf. Icoane; am citit Cărți rele și am dat și la alții; am căzut în necurăție în timpul somnului și treaz; mi-am stricat fecioria cu malahia (220-230).-

Am privit fete străine cu gânduri necurate, am preacurvit cu dobitoace și cu păsări; am curvit cu văduve, cu fecioare, am preacurvit cu femei căsătorite, cu fețe bisericesti, cu rude spirituale, cu rudeni de sânge sau cu femei (bărbați) de altă lege? Am trăit în concubinaj; am păcătuit cu soția mea (cu soțul meu) în zilele oprite; ca tată am culcat cu mine în pat fetele mărișoare; ca mamă băieții mărișori; am jucat la petreceri cu muzicanți; am ascultat și vorbit vorbe

netrebnice și măscăriduni; am răs neoprit și mi-am pornit gura spre vorbe rele; am răpit fecioară, femeie căsătorită; divorțată... ș. a.; am jucat diferite jocuri: biliard, popice ș. a.; m-am căsătorit cu două femei în același timp; m-am căsătorit cu altă femeie, nefiind divorțat de cea dintâi; nu m-am îngrijit a salva din desfranare pe cei căzuți în acest păcat (231-246).

Porunca a VIII-a

Mi-am pus în gând să fur, să înșel, să nu plătesc ce sunt dator; am avut mare poftă a mă îmbogăți; am înșelat; am nedreptățit pe aproapele; am furat ceva de la aproapele; am furat ceva de la soțul (soția) meu, de la părinții mei; și ca slugă de la stăpânii mei; am găsit lucruri și auzind ale cui sunt le-am înapoiat; am luat în timpul războiului, lucruri ramase; am fost nemulțumit cu starea mea; m-am pornit cu ură de moarte asupra celor ce m-au furat; am jelic morții păgâneste; am făcut multe neorânduiele la priveghiurile morților; m-am purtat ca un fur față de repauzării mei; n-am dat pomenirile și pomenile ce eram dator; am luat lucruri, bani, ceara ș. a. de la Sf. Biserica (247-266)

Am răpit din averea mănăstirilor, Bisericilor, am adus jertfa la Sf. Biserica ce era mai prost și din furaturi; am răpit din averea publică; am mutat hotarul; am dat sfat cuiva să fure; am cheltuit bani pe tutun și felurite deșertăciuni; am răpit suflete din Biserica lui Dumnezeu; am răpit slujba pentru câștig; am dat mită pentru cumpărarea darului Duhului Sfânt; am furat din vremea zilelor sfinte (261-270).

Am jefuit, profanat mormintele; nu m-am ținut de învoiala, tocmeala făcută cu alții; n-am lucrat după puterea mea în slujba oamenilor și a Bisericii; nu mi-am plătit datoriile mele; n-am dat milostenie după puterea mea, am spart case, am furat lucruri ș. a.; am primit pe hoți și lucruri furate în casa mea; am hoțit în bande tâlhărești jefuind la drumul mare pe oameni;

am stricat din răutate averea străină (271-280).

N-am întors punga furată aproapei mele; mi-am însușit banii de la condica de strâns pentru biserică; am năpăstuit pe alții; am răpit pacea aproapei mele; am stricat numele cel bun al cuiva; am băgat vrajbă între oameni; am păgubit pe aproapele, am clevetit pe alții și n-am pus piedică clevetirilor; am moștenit averea de la părinți, agonisită pe căi nedrepte; am dat învătățuri mincinoase (281-288; vezi și 276).

Porunca a IX-a

Am mărturisit strâmb asupra aproapei mele; am grăit minciuni cu care am adus pagubă altora; am fost silit uneori chiar peste voia mea a spune minciuni; m-am legat pe mine și pe alții cu jurământ a tăgădui ce am furat eu sau alții; am pârât pe cineva pe nedrept; fiind pârât, m-am apărat cu mărturiile mincinoase; mi-am micșorat pedeapsa convenită prin avocați; am bănuțat, judecat rău; ani fost urător de adevăr; am stat la îndoială când trebuia să zic: da sau ba; am fost nestatornic în credință; am vorbit cu două sau mai multe înțelesuri; am vorbit altfel de cum am gândit și ani gândit altfel de cum am vorbit; am umblat cu șiretenii și lingușiri (289-302)

Porunca a X-a

Am poftit orice lucru al aproapei mele; am ajutat prin vorbe și fapte la poftirea și înstrăinarea averii aproapei mele; am poftit și contat pe avere străină (303-305).

Cele șapte păcate de moarte

I. Mândria

Am căzut în păcatul mândriei și al fiicelor ei; am obiceiuri rele; am pregetat a face fapte bune; m-am depărtat de poruncile lui Dumnezeu; mi-am făcut voie Slobodă la păcate; am căutat să am ciudățenie și singularitate trufașă; sunt încăpățânat, nesupus, ambițios; m-am îngâmfat; sunt prea îndrăzneț în a face

rau; ca femeie mi-a retezat, ba chiar și tuns părul capului; am purtat rochie scurtă ori prea lungă (306-320).

M-am socotit a fi deasupra celorlalți; am căutat să fiu după moda lumii; am pus podoabe pe Icoana Maicii Domnului; am pus cruce la gâtul Pruncului Iisus; am ascultat la ferestrele și ușile altora; ca mirean am intrat în Sf. Altar; m-am adunat în veșmântărie și am făcut neorânduiri (321-331).

II. Iubirea de argint și zgârcenia

Am fost lacom după averi; am fost zgârcit; sunt nesățios, nedrept, trădător; sunt nemilostiv și scump, am adunat bani pe care i-am dat cu camătă; am fost grabnic a lua și zăbavnic a da; am murmurat când mi-au cerut săracii mila; am lăsat pe alții să păcătuiească pentru ca eu să câștig; am câștigat avere cu viclesug; am plâns cu lacrimi când am pierdut ceva; n-am socotit că zgârcenia ucide, iar dărnicia viază sufletele; nu m-am îngrijit pentru veșnicie așa cum trebuia (332-342; 247).

III. Desfrânarea

În zile de Duminică și sărbători, m-am dus la cârciumă, la petreceri anticreștinești; am ascultat și cântat cântece curvești; am făcut cu ochiu; am pipăit trup străin și trupul meu cu gânduri necurate; am făcut nuntă și alte petreceri cu muzică și jocuri; am avut visuri necurate; am purtat corespondență cu scopuri desfrânate; am curvit în felurile chipuri; am preacurvit sufletește; am zis că păcatul curviei nu-i așa mare (343-357; vezi și 220; 224; 226).

IV. Zavistia

Am făcut semn cu mâna; am șoptit la urechea altuia; am zavistuit pe alții; am zis la alții să se ducă în rușine; nu m-am împăcat cu acești oameni pe care i-am jignit; n-am iertat pe cei care miau cerut iertare, n-am cerut iertare de la cei cu care am fost învrăjbit; sunt dușmănos; am ură pe alții; am ținut minte

răul; am povestit altora greșelile aproapei mele (358-368; Vezi și 10; 185; 103; 200; 286; 283; 363).

V. Lăcomia

Am mâncat de fruct (de dulce) în zile oprite; un-tură și cărnuri în săptămâna brânzii; pește ulei și vin în zile oprite; am lăcomia pântecelui; am băut peste măsură și m-am îmbătat; am vărsat din beție și după ce m-am împărțășit; am postit în vrăjmășie; am postit contra rănduielilor; mi-am pierdut timpul în mâncări și băuturi; anș cârtit contra mâncărilor; am mâncat peste măsură; am mâncat printre prânzuri, fara rugăciune, ceva de furat, ceva spurcat, pe ascuns și cu lăcomie; am fost necumpătat în cheltuieli pentru întreținerea mea și a familiei; când m-am îmbolnăvit nu mi-am căutat sănătatea; am mâncat și băut în Sf. Biserică; am mâncat dreptul altuia; am mâncat viața altora (369-385).

VI. Mânia

Sunt tare supărăcios, mâniaș; m-am certat cu alții și am dorit de a mă certa; m-am mâniat adeseori pentru lucruri de nimic; am lovit pe alții la mânie făcând vărsare de sânge; m-am ocărăț și certat cu frații și surorile făcând vărsare de sânge; am bătut animalele împovărate peste puterea lor; n-am avut răbdare; nu mi-am stăpânit mânia; n-am avut astâmpăr; am cârtit împotriva lui Dumnezeu în necazuri; m-am pornit cu mânie asupra altora ca o fiară sălbatică; am muștrat pe alții cu nemilostivirea; am fost aspru cu cei mai mici; sunt învrăjbit cu alții; n-am folosit tăcerea; nu mi-am stăpânit mânia; am fost nerăbdător în necazuri; am avut râvnă nesocotită (386-407).

VII. Lenea

M-am lenevit a-mi împlini toate datoriile mele; m-am lenevit a mă ruga în orice vreme și loc și noaptea când m-am trezit din somn; n-am făcut rugăciuni și n-am plătit slujbe pentru repauzații mei; n-am citit

carți sfinte; m-am luptat și nu am stăruit în lupta cea buna; m-am culcat seara neînchinat și dimineața am plecat la lucru iară rugăciune; am lăsat icoane, cruci, candelă, sfeșnice ș. a. să se strice; m-am lenevit a-mi înceta păcatele și a le mărturisi; m-am lenevit a face fapte bune; am dat milostenie fără dreaptă socoteala; n-am aprins candela, lumânarea și tămâie la rugăciune; am îngenunchiat la rugăciune numai cu un genunchi; mi-am măgulit lenea (408-426).

N-am stropit cu sfânta agheasmă la fiecare zi întâi a lunii; n-am făcut rugăciune la plecare și sosirea din călătorie; la începerea și terminarea lucrului; n-ara îngrijit de cimitir și de mormintele repauzaților mei; din obișnuință rea în loc de „Iisus” și de „Domnul nostru Iisus Hristos”, am pronunțat și scris numai „Isus” și „Domnul Isus” după cum obișnuiesc sec-tarii; am retrogradat pe Maica Domnului, zicându-i Mireasă în loc de Maică; am amânat pocăința; n-am păzit poruncile date de Părintele duhovnic; am fost nebăgător de seamă; m-am lenevit a mă spovedi de patru ori pe an; am umblat din duhovnic în duhovnic; nu mi-am împlinit canonul de la Sfânta Mărturisire (427-442; vezi și 159; 160; 161).

Păcate străine

M-am făcut părtași la păcate străine (443-445).

Păcate împotriva milei sufletești și trupești

Am greșit față de mila sufletească și trupească (446-454).

Credința

Nu m-am silit a-mi așeză o credință vie în Dumnezeu (455-460).

Nădejdea

În necazuri și primejdi ara șovăit a nădăjdui în ajutorul lui Dumnezeu (461).

Dragostea

Nu m-am silit a aprinde în mine focul dragostei sfinte; nu m-am silit cu bună chibzuială a-mi căștiga

virtuțile cardinale; am nesocotit înțelepciunea de sus; am nesocotit Dreptatea; am nesocotit Cumpătarea sau înfrânarea; Am nesocotit Tăria sau Bărbăția spirituală; mi-am folosit rău libertatea în cursul vieții mele pământești (462-464).

Pentru toate aceste păcate făcute de mine și pentru care sunt vinovat înaintea lui Dumnezeu, mă căiesc, imi pare foarte rău și mă hotărâsc să nu le mai fac. Pentru aceasta vă rog rându-i-ți-mi canoni Sfințite Părinte, iertați-mă, binecuvântați-mă și vă rugați pentru mine păcătosul.

Rugăciune după Sfânta Spovedanie începutul obișnuit...

Psalmul 102

Binecuvintează suflele al meu pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu numele cel Sfânt al Lui. Binecuvintează suflele al meu pe Domnul, și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie Domnul și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscut e făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult milostiv. Nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mânia Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre nea răsplătit nouă. Că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa, spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtata de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori. Că duh a trecut într-însul și nu va fi și nu-și va mai cunoaște încă locul său; iar mila Domnului din veac și până în veac spre cei ce se tem de Dânsul. **Și dreptatea lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al Lui, și-și aduc aminte de poruncile**

Lui ca să le facă pe ele. Domnul din cer a gătit Scaunul Său, și împărăția Lui pe toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la virtute, care tăceți cuvântul Lui, a auzi glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui care faceți voia Lui, binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui, în tot locul Stăpânirii Lui, binecuvintează suflele al meu pe Domnul.

Psalmul 31

Fericți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug. Când am tăcut, topitu-s-au oasele mele în strigătul meu toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreuiat peste mine mâna Ta, prefăcutu-m-am în uscăciunea verii. Fărădelegea mea am cunoscut și păcatul meu n-am acoperit. Zis-am: „Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului și tu ai iertat păgânătatea inimii mele. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul în vreme bine cuvenită, însă un potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropia. Tu ești scăparea mea de necazul ce mă cuprinde, bucuria mea. Izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat...

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeu meu, mult milostive, îți mulțumesc Ție, că prin mărturisirea Cea către duhovnicescul meu Părinte, m-ai învrednicit pe mine păcătosul să iau de la Tine iertarea păcatelor mele. Ca David cel ce a zis: „Juratu-m-am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății Tale”, făgăduiesc și eu înaintea Ta, cu voință hotărâtoare a sufletului meu, că aleg mai bine a muri, decât a face de acum înainte vreun păcat de moarte și a amări cu el bună-tatea Ta cea nemăsurată. Dar de vreme ce voința mea este neputincioasă, singură de sine fără ajutorul Tău, mă rog Ție fierbinte, să mă întărești cu Darul și ajutorul Tău, ca să rămân până la sfârșit neschimbat în această hotărâre. Dă-mi, Doamne, ca cealaltă vreme a vieții mele să o petrec în pace și în pocăință, și să dobândesc în această viață Darul Tău, iar în cealaltă fericirea de veci, pentru rugăciunile prea binecuvântatei Maicii Tale și ale tuturor Sfinților Tăi. Amin.

CUPRINS

<i>Rugăciune înainte de a merge la Sfânta Spovedanie</i>	3
<i>îndrumări lămuritoare pentru folosirea</i> <i>îndreptarului de Spovedanie</i>	11
<i>Păcate împotriva Sfântului Duh</i>	14
<i>Păcate strigătoare la cer</i>	15
Păcate împotrivi celor zece porunci	
<i>Porunca I-a</i>	16
<i>Porunca II-a</i>	18
<i>Porunca III-a</i>	22
<i>Porunca IV-a</i>	24
<i>Porunca V-a</i>	27
<i>Porunca VI-a</i>	30
<i>Porunca VII-a</i>	51
<i>Porunca VIII-a</i>	34
<i>Porunca IX-a</i>	37
<i>Porunca X-a</i>	38
Cele șapte păcate de moarte	
I. Mândria	39
II. Iubirea de argint și zgârcenia	40
III. Desfrânarea	41
IV. Zavistia	42
V. Lăcomia	43
VI. Mânia	44
VII. Lenea	46
<i>Păcate străine</i>	49
<i>Păcate împotriva milosteniei sufletești</i>	49
<i>Păcate împotriva milosteniei trupești</i>	50
Rezumatul îndreptarului pentru Spovedanie	51
<i>Rugăciune după Sfânta Spovedanie</i>	62

Pentru toate greșelile ce facem noi oamenii, două judecări a rânduit Dumnezeu, una aici pe pământ, a sfintei mărturisiri și alta la cer, a celei de a doua arătări a lui Hristos. Aici pe pământ șade judecător un om plin de milostivire, acolo șade judecător un Dumnezeu plin de mânie; aici cine se judecă se iartă, dar acolo cine se judecă se osândește. Nu este alt chip ca noi să nu fim judecați, ori aici, ori acolo la acel Scaun de Judecată.

(Ilie Miniat)